

עיריית נס-ציונה

פרוטוקול מליאה לא מן המניין מס' 1-23

מיום חמישי, ד' חשוון התשפ"ד, 19/10/2023

נוכחים:

מר שמואל בוקסר – ראש העיר, גב' סמדר אהרוני – סגנית ומ"מ רה"ע, מר אריאל אלמוג – סגן רה"ע, מר נאור ירושלמי – סגן רה"ע, מר שמואל מזרחי, מר עמוס לוגסי, אינג' גיל אנוקוב, גב' פנינה זיו, מר רביב ורניק

בזום : מאיה פז שקולניק, מר שאול רומנו

חסרים:

ד"ר רמי סקליטר, גב' טלי חייט אבירז, מר שחר רובין, מר אליהו לוי

משתתפים: עו"ד דפנה קירו כהן – מנכ"לית העירייה, עו"ד שולמית מנדלמן-כהן – היועצת המשפטית לעירייה (בזום), ערן לבב – גזבר העירייה, אפרת דמארי – ראש מטה ראש העיר, הילה קרופסקי – דוברת העירייה, עו"ד בת חן פארי סבג – עוזרת ראש העיר, רו"ח שלמה אליהו – מבקר העירייה, שייקה שדה – מפקד גדוד המתנדבים, עמיר קשי – מנהל אגף רווחה, אסתי יוסף – מנהלת אגף החינוך, ירון לוי – מנהל אגף הביטחון, עובד בן עובדיה – נציג משטרת ישראל, יעל בן נון – מנהלת חמ"ל המתנדבים, טל ברודר – מתנדב, נטלי פינס, סיוון ברקו ועוז דישראלי – קבוצת "הכול לחיילים".

תוכן

- 2 [1] "חרבות ברזל" - עדכונים.
- 32 [2] אישור הלוואה מקרנות הפיתוח למימון הוצאות מלחמת "חרבות ברזל".

קישור לצפייה ביוטיוב : <https://www.youtube.com/watch?v=n67UerSBzqo>

פרוטוקול

שמואל בוקסר: אנחנו נתחיל, אני מבקש מכולם לעמוד דקת דומייה לזכר הנופלים.

* דקת דומייה

שמואל בוקסר: תודה רבה. ערב טוב. אנו מוצאים את עצמנו מתאספים שוב לא בנסיבות שמחות אלא תחת משקלן הכבד של נסיבות אימות ושוברות לב. מדינת ישראל נדחקה בעל כורחה למלחמה איומה בה איבדה העיר 3 חיילים ו-4 אזרחים, ועדיין יש בינינו פצועים ומשפחות של נעדרים מנס ציונה. בשבת בבוקר עם פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" נס ציונה ספגה 2 פגיעות בבניינים, בשכונת הדגל ושכונת העמק. צוותים יצאו לשטח וטיפלו בכל מה שהיה צריך במהירות ובמיומנות וכשהתחילו להגיע אלינו ידיעות מעוטף עזה נשמטה תחתינו הקרקע והתחלנו להבין את גודל האסון שפקד אותנו. ההיסטוריה של מדינת ישראל מאופיינת בחוסן אך בכל שנות קיומה לא ניצבנו בפני אתגר בסדר גודל כזה וגם אם היינו רוצים רגע להתכנס לעצמנו אנחנו לא יכולים להרשות את זה לעצמנו. אנו, בעלי התפקידים, נושאים באחריותם של 50,000 תושבים וחובתנו היא לרומם את הרוח, לחזק את המורל הציבורי ולמצוא במהירות פתרונות יצירתיים וביצוען. בזמנים קשים אלו אנו מוצאים נחמה ועידוד בגלי ההתנדבות הבלתי-פוסקים. כל אחד ואחד מתושבי נס ציונה התגייס ותרם באין ספור דרכים, בין אם באמצעות בייביסיטר, אריזות מזון, תרומות כספיות או הובלת אספקה חיונית. הלב שלנו כואב אבל הוא מתנפח מגאווה למראה המעורבות האזרחית האדירה הזאת. אז בואו בהזדמנות זו בשם כלל מועצת העיר נודה מקרב לב לקהילת נס ציונה ולכל בית בישראל. כולנו מסכימים שהערבות ההדדית שאנחנו רואים היא קרן אור באפלה. כעת הרשו לי לשתף אתכם בעשייה העירונית ב-12 הימים האחרונים ונדבר על התוכניות שלנו לימים המאתגרים. אנחנו עושים פה ישיבה שלא מן המניין שהיא בעיקרה עדכונים מה היה ומה עשינו, מה התוכניות שלנו קדימה, ויש סעיף נוסף שנגיע אליו ונדבר עליו.

[1] "חרבות ברזל" - עדכונים.

שמואל בוקסר: כמו שאתם יודעים המלחמה נפתחה ביום שבת בבוקר, אנחנו פתחנו את המקלטים ב-06:46 בשבת. ב-07:58 הייתה פגיעה ראשונה של רקטה במעון נעמ"ת ברחוב העומרים בוואלי. ב-09:01 הייתה פגיעה נוספת בבית ברחוב החושן 3. מעון נעמ"ת ברחוב העומרים 7 ורחוב כרמים 11 ורחוב הפרדסים. המעון ספג נזק קשה מאוד למעשה הוא נפסל לשימוש ויש לשפצו. מי שראה נזק וראיתי לא מעט... רקטה פגעה בגג, חדרה אותו והתפוצצה בתוך הבניין. מזל שלנו שזה היה בשבת בבוקר. למרות זאת הנזק לבניין השכן שלו, העומרים 7, נזק כבד. כל הדירות, 3 קומות שבנו למעון נפגעו בצורה קשה ביותר.

אני רוצה להגיד שהצוותים של העירייה למרות שזה היה שבת - אין לנו קבלנים, גייסנו אותם, אנשים באו ובאמת אתם ראיתם את האנשים באים מכל הלב. קודם כל כמובן השיטור והמשטרה הגיעה, הפיקוח הגיע, אני הגעתי עם הצוות המצומצם, חסמו את הרחוב, פינינו את כל התושבים שהיו בבתיים החוצה והתחלנו לטפל באירוע -הבאנו צוותים של שפ"ע שהתחילו לפנות את הרחוב ואת הדירות, במקביל אחרי שעתיים הייתה הנפילה הנוספת ברחוב החושן, שם המזל היה שהנפילה הייתה על הגבול בין המדרכה לקיר מגן של הבניין ולמרות זאת היה שם נזק כבד ביותר לדירות שפונות לרחוב. כל 5 הקומות כל הדירות נפגעו ונפגעו קשה. הפגיעות היו גם לטווחים של 100 מטרים, בתים ממול ומהצדדים הרבה מכוניות נפגעו, גם שם הגענו, שם כבר היינו כל הצוות, השיטור בא, הגיעו מד"א לשם, הייתה דלת אחת שמההדף התעקמה והיו צריכים לפרוץ אליה, למזלנו לא היו נפגעים בנפש באף אחת מהפגיעות. בחושן אישה אחת נפגעה מרסיס ברגל אבל יכלה ללכת. גם משם פינינו את כל הדיירים, היו שם הרבה דיירים והעברנו אותם למרכז הקהילתי בתחילת רחוב החושן, סביוני נצר, ובמקביל באו הצוותים של שפ"ע, הבאנו שם רמסה, טרקטור, פינו את הצירים. א' ב' של טיפול באירוע זה לפנות צירים, הכול היה חסום, ועברו שם דירה דירה וניקו את כל מה שנשבר בדירות. הורידו הכול וברגע שהם סיימו- קודם כל נכנס כמובן המהנדס בועז שהיה איתי, הוא נכנס כדי לראות שבכלל אפשר להיכנס לדירות, אחרי שהסתיים הניקיון של הדירות והבאנו גם קונסטרוקטור חיצוני, עברו דירה דירה כדי לאשר אותן לחזרה. רק אחרי שאישרו ב-22:00 בלילה הכנסנו את כל הדיירים חוץ מאשר 2 דירות, כל הדיירים חזרו הביתה, איפה שהיה צריך לסגור סגרו עם דיקטים אנשי שפ"ע, החזרנו אותם לבתים, 2 משפחות הדירות נפסלו והעברנו אותם בינתיים למלון לאונרדו. מי שעבר שם למחרת חוץ מזה שהסתכל על הבתים והזכויות השבורות - אין שום סימן למה שקרה ברחוב, אני רוצה עוד פעם להגיד שזו הייתה עבודה משולבת של משטרה, ביטחון, פיקוח, שפ"ע ואגף רווחה - שפתחו חמ"ל.

אחת הבעיות הכי גדולות זה לטפל באוכלוסייה, חלק בפאניקה וחלק לא, איפה נמצא כל אחד, פתחו שם חפ"ק, הביאו עובדות סוציאליות וטיפול משפחה משפחה. כל אחד קיבל את הטיפול, לכל אחד שאלו מה הוא רוצה ומה הוא צריך, מי שיש לו משפחה בנס ציונה העברנו אותם למשפחות בנס ציונה עד שאפשר היה להחזיר אותם לדירות ו-2 המשפחות שהדירות נפסלו שלחנו אותם לבית מלון כמובן על חשבון העירייה. למחרת ביום ראשון כבר היה מס רכוש, ראשון-שני עברו על כל הדירות, עכשיו זה כבר תלוי- הדיירים צריכים לתקן את זה בעצמם.

דפנה קירו כהן: ליווינו את הדיירים גם מול מס רכוש.

שמואל בוקסר: כן, כן, הגזברות עבדה יחד עם מס רכוש כדי ללוות את הדיירים אחד אחד אבל עכשיו זה בידי הדיירים. הייתה לנו עוד פגיעה ברחוב ביאליק 9, שם לא היה פיצוץ זה המזל שלנו, על יד עמוד שתומך בבית, שם עשינו תמיכה זמנית, וגם כן הדיירים פונו עד שבא מהנדס העיר עם הקונסטרוקטור ואישרו בחזרה לחזור לבניין. חוץ מזה היו לא מעט רסיסים שנפלו בעיקר מיירוטים אבל אנחנו ברוך השם יצאנו טוב. אני רוצה להגיד לכם הלא אתם יודעים שבאתי מפיקוד העורף - הפעולה

שעשו פה עובדי העירייה עם היחידות הנלוות, משטרה, גדוד המתנדבים, שהיום הוא חלק אורגני מאיתנו, הפיקוח, שפ"ע, רווחה, כמו שכתוב בספר, אתה מכיר את התו"ל? כמו שכתוב בתו"ל, אחד לאחד, ומהר ובטוח. באמת ממש גאוה יש לי מכל הכוחות שפעלו ומכל עובדי העירייה באמת שימו לב זאת הייתה שבת, אין לנו קבלנים, אין עובדי קבלן, אין קבלנים שיפעילו ציוד כבד, כל עובדי העירייה שהוצאנו אותם וקראנו להם מהבתים והם באו. ועבדו לנקות כבישים, את הבתים, הכול עובדי עירייה עשו, באמת להצדיע להם ולהוריד את הכובע. אבטחה וביטחון יישובי - ירון יגיד מה סדר הכוחות שפועלים היום בעיר, ואני אתן אחר כך את הדגשים מה כן ומה לא.

ירון לוי: מנהל אגף הביטחון. : אז מילה על החירום. הגענו לאירוע הזה מוכנים לגמרי, מתורגלים, עם ציודים, דברים שאולי נראים מובנים מאליהם אבל אין פערי צפירה בעיר ויש מקלטים שנפתחים ברגע וכולם תקינים ומסודרים. יש לנו ציודים לכל דבר, לאירועים הרבה יותר קשים חס וחלילה אם יקרו, יש לנו יחידות מוכנות מיומנות, יש לנו אנשים בכל היחידות האלה שמאומנים, אנשי עירייה יודעים את הדברים האלה עם פנקס כיס, עם סדר פעולות בדיוק מה לעשות וכמו שראיתם גם בפתע שאליו לא היינו אמורים להיות מוכנים הגענו מוכנים ועשינו את זה כמו שצריך, ובעניין הזה אנחנו לגמרי הצדקנו כל מה שעשינו כל השנים ומה שהתאמנו כל השנים. אחד הדברים או תסריט שפחות ראינו בזמנו אבל זה חדש לנו זה להתכונן באמת לכל מיני הפתעות וכל אחד יודע לעשות לעצמו בראש את הסרטים אחרי שראינו מה קרה בעוטף עזה. ולעניין הזה החלטנו שאנחנו מתארגנים למרות שאין לנו איזה התראות או אמירה כזאת אבל הבנו ששם אנחנו נמצאים ולשם צריכים להתרגל. עשינו כמה וכמה דברים. דבר ראשון כמו שאתם מכירים שיטור משולב קיים בשוטף, בשגרה, זאת אומרת זה גוף שלא היינו צריכים להקים, זה גוף חזק שפועל היטב והוא מיומן מאוד, ואת הגוף הזה פשוט הרחבנו. מצד אחד התחלנו התאגדויות עם חוסרים של חברה צעירים שנלקחו לצו שמונה מיד ביום שבת, אבל מצד שני קראנו לכל אנשי העיר, לכל החמושים, לכל הקרביים למיניהם להגיע אלינו להתנדב ולהיעזר בהם. אז אותם אנשי יחידת כוננות שבנינו או כיתות הכוננות, את אותם אנשים כינסנו, ארגנו, ארגנו קבוצת ווטסאפ, תחקרנו, תדרכנו, ותיכף אולי תרחיב על זה טל אתה מפקד היחידה שמינינו הוא ירחיב את הדיבור על זה אבל הם עושים 2 דברים. הם מתגברים את השיטור וכיתות כוננות תיכף טל יסביר על זה. על השיטור המאוחד היינו רגילים לעבוד עם 3-4 ניידות אנחנו עובדים עם 5 ו-6 ואפילו 7 ניידות במשך 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע. האבטחה שלנו של מוסדות החינוך גם כשאינ מוסדות חינוך הפעלנו אותם עם אופנוענים חמושים ככה שזו גם תוספת משמעותית. גדוד החילוץ גם ירחיבו אבל הכוונה שלו באמת לחלץ אנשים אבל כרגע הם צוותים חמושים שמסיירים בעיר ונותנים מענה לכל דבר ועניין בנושא ה- יש 2 רכבים. עוד דבר שהקמנו לפני או התחלנו פיילוטם לפני זה משמרות שכונה. התחלנו בוואלי עם משמר שכונה די גדול לפני שלושה חודשים. הכוונה הייתה לעשות פיילוט, לראות שזה הולך ולהעתיק לשכונות אחרות. היינו בשגרה מוחלטת, היה קשה מאוד לגייס אנשים בשגרה מוחלטת ובעיר שקטה כמו נס ציונה אבל הפיילוט הזה הצליח והבנו שיש לנו פה עוד אפשרות להרים עוד איזה מיזם ואז את הפיילוט הזה בעצם גם בזכות יוזמה של תושבים אבל גם בזכות זה שדחפנו

אותם התחלנו להקים בכל השכונות בעיר, יש לנו היום 7 משמרי שכונה שחלקם כבר קמו, חלקם פועלים וחלקם בשלבי התהוות, כינסנו את כל המפקדים, פה אני אגיד סוגריים שאחד האתגרים הגדולים שלנו בכל הכוחות האלה זה באמת לשמור על גבולות גזרה ולהבין מה כל אחד עושה ולשמור שהכוחות לא יורים אחד על השני ומבינים מי נמצא סביבו ומבינים מי הכוחות שפועלים, זה אחד האתגרים הגדולים באירוע הזה, אז משמרות השכונה קמו כשהרעיון שלהן שלכל אחד יש את התפקיד שלו לשמור על שכונה בעיקר נוכחות, בולטות ועוד עיניים בשבילנו כדי להודיע לנו על אירועים. בנוסף המשמר האזרחי התחיל גם- חזר בעצם לחיים, יש בסיס מצוין, כל ה-facility, חדר נשק, יש מפקד, יש את האנשים ברמה המצומצמת שעבדנו עד היום אבל העברנו לו מתנדבים שאנחנו לא יכולים לקלוט כל כך הרבה אנשים העברנו ומשמר אזרחי מקים 2 כיתות כוננות שאני אומר מקים כבר גייסו 42 אנשים. 21 ו-21, 2 כיתות, כרגע בשלבי אישורים אחרונים הכול בהליך מזורז, בהמשך אימונים, הכשרה וכבר אמורים לקבל נשק לבתים ככל הנראה ועוד כיתות כוננות שאנחנו צריכים להיזהר אחד עם השני ולא לפגוע אחד בשני. בנוסף, ניסינו לארגן- אני לא אאריך אבל ניסינו לארגן נשקים ארוכים, היה מאוד קשה עם כל הבירוקרטיה, השיטה הראשונה שהצליחה זה דרך הצבא, קלטנו בעצם או העברנו את המתנדבים שלנו הקרביים וכשאני אומר קרביים צריך להתגאות בנט ציונה כי אני מסתכל על הרשימות זה 669 סיירת מטכ"ל ומעלה. קצינים, סמג"דים זה לא יאומן אנחנו לא מכירים ביום יום אבל התוודענו אליהם. אז האנשים האלה בעצם או חלקם פנו אלינו כדי לקבל נשקים ארוכים דרך הצבא חיילנו אותם, וכרגע יש לי יחידה של 5 אנשים, אני מאמין שבשבוע הבא היא תעלה ל-10 אנשים. יחידה עצמאית, שכרנו להם רכב, עם מדיום, עם נשקים ארוכים-

עמוס לוגסי: הם מגויסים על ידי הצבא?

ירון לוי: צבא.

עמוס לוגסי: ביטוח זה צבא-

שמואל בוקסר: חיילים ממש, M-16 ארוך. הם הולכים עם מדיום כל הזמן.

ירון לוי: אנחנו מפעילים אותם יחד עם פיקוד העורף. בגדול-

דפנה קירו כהן: גם פה היינו צריכים להתאים שלא ימשכו אותם למחוז לעיר והצלחנו לשמר אותם בנט ציונה.

ירון לוי: תוך כדי אנחנו קונים ציודים, קונים מאריכים לנשקים, אותה יחידה כבר קנינו צ'קלקה ושלטים וכל מה שצריך כדי לאבזר אותם, תיקי עזרה ראשונה, והם יתחילו ממחר בבוקר לעשות בשלב ראשון מחסומים בכניסות ויציאות לעיר, יראו אותם כל הזמן בכניסות לשכונות ויתגברו את המערך של פתיחת שנת הלימודים שתיכף נגיד עליו כמה מילים.

רביב ורניק: אפשר שאלה?

דפנה קירו כהן: שנייה רגע הוא רק יסיים את המשפט.

ירון לוי: לא מזמן התחלנו להפעיל מוקד רואה חיצוני, מצלמות יש לנו בעיר המון שנים, המוקד שלנו 106 טיפל בהם אבל העברנו למוקד רואה מקצועי מאוד, שבשגרה הסתכל על גראפיטי- חיפש תאונות ומזג אוויר, היום כולו ממוקד באנשים חשודים, בתנועות חשודות, סביבות בתי הספר, הרחובות שמסביב, מתודרכים אנשים מקצועיים שגם להם יש קשיים וצווי 8 וגם להם יש בעיות אבל הם מוכוונים לחירום חירום יחד איתנו.

עמוס לוגסי: ירון לא רק הצעירים התגייסו לכיתת כוננות, לא רק הצעירים.

ירון לוי: התגייסו מכל הכיוונים מסתבר שיש המון נשקים בעיר ואנחנו כמובן משתמשים בהם.

שמואל בוקסר: בואו אני רוצה שתכירו את טל מפקד כיתות הכוננות. בוא תדבר שישמעו אותך, גם נט ציונה צופה בכך. שיראו שיש על מי לסמוך.

טל ברודר: אני מ-1982 פה בעיר. בעברי אני איש משרד הביטחון, תפקיד אחרון במילואים הייתי קצין אג"ם של גדוד חי"ר. ירון פנה אליי יחד עם שייקה וסימנו 60 אנשים חמושים בעיר, חילקנו אותם לצוותים, עשינו אפיון של אנשים ראינו מי האנשים שעובדים איתנו, כרגע יש לנו 7 ראשי צוותים שאנחנו בקשר-

שמואל בוקסר: 7 כיתות כוננות.

טל ברודר: נכון אפשר ככה להגדיר את זה חילקנו ל-7 כיתות כוננות שכל אחת תופסת משמרת ב-8 בערב עד יום למחרת ב-8 בערב ואז מעבירים מקל, זה ממש העברת מקל, העברת מכשיר קשר ואנחנו בודקים ורואים שזה עובד, אנחנו כבר שבוע עובדים וזה שבוע עובד בצורה נהדרת. מחר אנחנו ארגנו אימון לחלק מהאנשים, אנחנו מנסים לארגן כמה שיותר אבל מחר יש לנו אימון במטווח בכפר סבא לחלק מהאנשים, אימון יבש, לא רטוב, קשה מאוד עכשיו לארגן אימונים רטובים אבל אימון מיומנות לראות יש לך נשק, יש לך מטווח לפי כל ההוראות, לשפר את המיומנות של האנשים, כי בכל זאת אנחנו מחזיקים אקדחים בבית ולא כל יום אנחנו- אנחנו לא בצבא אז כן לשפר את המיומנות. אנחנו מעבים כמו שירון אמר את המשמרות של השיטור העירוני וזה בעצם העזרה המיידית שלנו למצב, ונותנים איזה שהוא מענה במקרה שיקרה משהו וכמו שאמרתי לאנשים המטרה העיקרית של מה שאנחנו עושים זה באמת לתת לאנשים להרגיש בטוח. אני חושב בשיחות בתוך הבית ואנשים שואלים מה אתה עושה ואומרים לא ידעתי שיש כזה דבר וזה נותן קצת אורח נשימה, קצת יותר ביטחון, קצת

יותר- אשתי בכלל שמחה שאני עושה את זה פה ולא בצבא אז זה גם איזה שהוא ערך מוסף וגם אנחנו מרגישים שאנחנו תורמים ועושים והיום זה חלק מהצורך. זהו.

שמואל בוקסר: טל היה מהמתנדבים, ובחר מכל הרשימה והרשימה מה אני אגיד לכם? בתור מפקד בצבא הלואי והיו לי הרבה קצינים כאלה אחד אחד. לא סיפרת על כל העבר הביטחוני שלך אבל יודע מה? לא צריך. אני יכול להגיד לכם אפשר לסמוך עליו, ואתם יודעים כולם מדברים על כיתת כוננות למעשה יש לנו פלוגה של 60 חברה. כולם עם דרגות בצבא, כולם כמעט כולם עם רקע חי"ר, מנוסים מאוד, שמחולקים ל-7 כיתות כוננות.

פנינה זיו: חשוב כולם גברים, לא גייסו נשים.

טל ברודר: האמת שלא פנו.

פנינה זיו: סתם שתדעו. לא שמעתי על זה.

טל ברודר: יש לנו 2.

שמואל בוקסר: הבעיה שלנשים יש פחות נשקים אישיים. מאשר לגברים. פלוגת הכוננות גייסו רק כאלה בעלי נשקים עם עבר קרבי והכשרה קרבית. עכשיו תודה רבה-

ירון לוי: ראינו אתמול את סגנית האלוף שניהלה את הקרב ברפיח אנחנו מצדיעים לה-

עובד בן עובדיה: ערב טוב לכולם. עובד בן עובדיה - מפקד הנקודה פה בנס ציונה, המשטרה. זאת פעם ראשונה שלי בישיבת מועצה אבל אני מכיר פה את כל הפרצופים. אני בן בית כאן. כמו שאתם יודעים עברנו אסון לאומי ובאמת אני יכול להגיד שהנפילה הפתיעה אותנו וכל האסון הזה הפתיע אותנו ביום שבת, בחג שני, והגענו כולנו באמת לחושן בזמן שהייתה הנפילה ובאמת היה תפקוד יפה של כלל הכוחות. אני מאמין שאנשים היו מתוכננים ללכת לכל מיני מקומות ולא כולם היו בבית אבל באמת הייתה התגייסות יפה, השטח נסגר בצורה יפה, נוקה בצורה יפה, ואני חושב שכל מה שתרגלנו עמדנו בו בצורה יפה. מאז האסון עברנו למתכונת מבחינת המשטרה של ביטול פגרות לשוטרים שלדי, זה 12 שעות לשוטר, עובדים 12 שעות ונחים 12 שעות, אין להם באמת חופשה בבית. כרגע אנחנו מתוגברים בשוטרים בנס ציונה, אם היה לנו שוטר אחד במשמרת כרגע עובדים 2 שוטרים בנס ציונה במשמרת, 2 שוטרים בוקר שלדי ו-2 שוטרים לילה שלדי ויש לנו כוננות כמובן שנמצאת בתחנה של יס"מ שפלה שבמידה ויהיה לנו אירוע חירום אז יוקפצו לנס ציונה. זה מבחינת הניידות. התחלנו לעשות מאז האירוע המון סריקות באתרי בנייה, שב"חים, מעבר לזה ממשיכים כל יום ולילה, נכנסים לאתר בנייה, עושים שב"חים, אני יכול להגיד לכם שאירועי 100 אם היינו מקבלים 20-15 אירועי 100 במהלך משמרת היום זה נגמר ב-60 ו-70 אירועי 100 רק. אני לא מדבר על אירועי מוקד, אנשים בפאניקה-

עמוס לוגסי: יצא הרבה פייק על אלה שמצלמים את הבתים, שיגעו את המדינה.

שמואל בוקסר: לגמרי.

עובד בן עובדיה: אני יכול להגיד לכם שגם היום עצרנו אחד כזה ואחרי בירור שיחררנו אותו. ירון דיבר לגבי כל האירועים של הכוננות וכיתת הכוננות אני לא ארחיב על זה, זהו אני אעשה את זה קצר אם יש למישהו שאלות.

גיל אנוקוב: נתפסו פה שב"חים בנס ציונה?

עובד בן עובדיה: היו שב"חים, נתפסו ונעצרו-

גיל אנוקוב: בודדים.

עובד בן עובדיה: בהתחלה בהתחלה. כרגע אין. אני יכול להגיד לך שבכל האתרי בנייה אין לנו.

גיל אנוקוב: באתר בנייה של איזה חברה נתפסו פה שב"חים?

עובד בן עובדיה: אני לא אגיד עכשיו את החברה ש-

גיל אנוקוב: מעניין-

עובד בן עובדיה: אני יכול להגיד שסך הכול באמת יש לנו שיתוף פעולה טוב ומצוין עם העירייה וגם עם ירון הקב"ט עובדים ביחד ויש- שלחנו להם היום הקלטה של תושבת שדיווחה על אדם חשוד ותוך כדי אולי כמה דקות הגיעו למקום, עצרו אותו, לקחנו אותו לחקירה לתחנה. יש לנו תגבור כוחות, נשקים ארוכים-

עובד בן עובדיה: שיחררנו אותו לאחר בדיקה, הסתבר שהוא רצה לצלם אתר בנייה משהו כזה, לא אנשים שגרים שם, אבל סך הכול אנחנו בשליטה פה והכול בסדר ואנחנו עם כוחות מתוגברים, נשקים ארוכים, ניידות, זהו.

שמואל בוקסר: טוב כמה מילים שייקה מי שלא מכיר. יקיר העיר שייקה שדה. מפקד גדוד המתנדבים

שייקה שדה: אנחנו זכינו שיש לנו מסגרת מסודרת של גדוד המתנדבים לחילוץ והצלה העירוני. התחלנו את העבודה שלנו ביום שבת כאשר ביום שבת מ-7 בבוקר יש לנו 2 צוותים שעומדים בכוננות מיידית להזנקה לכל אירוע של נפילת טיל. הצוותים האלה עומדים עם 2 רכבים ממונעים, בכל רכב 3 אנשים עם ציוד חילוץ קל ואלונקות, ציוד עזרה ראשונה. בשני האירועים שהיו הגענו והגענו כב"א הגיע שלושת רבעי שעה אחרנו. הגענו לנקודה ברחוב הזה, בדקנו שאין נפגעים, נכנסנו לבתים, ברגע

שאנשים ראו- זאת אומרת פתחנו את הממ"דים, ברגע שהמשפחות שהיו שם לא נפגעו ובאמת ראו אנשים עם אפודים וזה כל האווירה נרגעה והאירוע הסתיים תוך 5 דקות. לא היה צורך למזלנו למעט חלוקת סוכריות לילדים לעשות שום דבר. עברנו לאירוע ברחוב החושן, למזלנו ברחוב החושן הייתה פגיעה בבית של אחד המתנדבים שבצוות כוננות אז הוא פשוט לבש את הווסט, ירד למטה, ארגנו את האנשים ופינינו אותם לבית השני. גם כן אירוע שנסגר מהר מאוד. יש לנו ציוד, אנחנו מסודרים, אנחנו מאזינים על הערוץ של השיטור עם 2 הניידות האלה, כל אירוע וכל נפילה שיש בעיר אנחנו עם הניידות מגיעים ישר לזה. יש לנו גם רכב חפ"ק ואנחנו מאורגנים ועובדים מהמוקד ואגף האבטחה מהמקלט שהוא גם מסודר עם כל הציוד ועם כל המפות וכל צוותי הכוננות. מה שכן עשינו בשבוע האחרון זה יצרנו הכשרה או ריענון של עזרה ראשונה וחילוץ, הוצאנו את ציוד החילוץ שיש לנו לכיוון אגף האבטחה ואנשים עוברים ריענון של שעה של עזרה ראשונה וחילוץ. עד עכשיו הכשרנו 120 אנשים.

פנינה זיו: שעתיים אבל מי סופר?

שייק'ה שדה: נכון, ואנחנו מתכוונים להמשיך בזה. עד כאן.

שמואל בוקסר: תודה רבה שייק'ה.

דפנה קירו כהן: רביב רצה לשאול.

רביב ורניק: כן רציתי לשאול קודם כל זה מבורך שיש כל כך הרבה גופים באמת לא מובן מאליו כל הכבוד, רק שאלה לירון, שיש כל כך הרבה גופים החשש הוא צריך מי שיתכלל את זה, מי מתכלל את כל העבודה של הגופים זה לגבי זה ושאלה שנייה שהיא נגזרת מזה לגבי התכלול זה מישהו כמובן מקברניטי העירייה אבל האם נוקטים בצעדים בשביל למנוע דבר שנגעת בו בקצרה ויכול להיות סכנה של אי הבנה, ירי דו צדדי ודברים כאלה, למשל ביגוד לכל אחד, ביגוד שונה, ביגוד זהה וכן הלאה וכן הלאה.

שמואל בוקסר: תראה אנחנו עשינו כנס ראשון לנציגי משמרות השכונה. הלא משמר השכונה בוואלי כבר שלושה חודשים מצוידים, אבל הם באו יותר להראות נוכחות נגד קהילות פשיעה, ונדליזם בשכונה. אחר כך הראשונים שהקימו משמר שכונה זה בטירת שלום ובכפר אהרון הישנה, ואז ראינו יוזמות ואז זה הפחד הגדול, יש כל כך הרבה כוחות בעיר שלא יהיה דו"צ חס וחלילה. אתה יודע רואים מישהו הלא הראשונים שבאים זה המשטרה והפיקוח, גדוד המתנדבים והמטה שלי אחר כך. ואתם יודעים אנשים מתלהבים-

רביב ורניק: כן מי לוקח אחריות על האירוע-

שמואל בוקסר: וכשמתחילים לירות אי אפשר לדעת לאן זה מגיע, אנחנו רואים את זה בצבא יש לא מעט נפגעים מדו צדדי, קראנו להם והחלטנו באמת אין ברירה אנחנו מוכרחים לרכז את העסק הזה. נתנו להם הדרכה קודם כל חילקנו לכולם וסטים, עוד מעט הוא יגיד איזה ציוד נתנו אבל בעיקרון התו"ל שלהם אומר אתם רואים משהו? מוקד 106. כי 106 מקפיץ את כולם. כל אחד חייב להיות עם וסט, כל אחד, זה א' ב' אתה יודע הווסטים הכתומים הסטנדרטיים שלהם כל כך בולטים וזו סכנה. אם אנחנו כבר מדברים על זה קמות עוד יוזמות וזה יוזמות מסוכנות. ראיתי עכשיו הראו לי בפייסבוק מישהו קורא מי שיש לו נשק שיבוא אליי נקים כיתת כוננות, זה מתכון לתקלה. זה תקלות.

נאור ירושלמי: חייב להיות מרוכז.

שמואל בוקסר: בשביל זה קראנו לשכונות, קיבלו הוראה שביקשנו לא לצאת מהשכונה. משמר שכונה? אין להם מה לחפש בשכונה אחרת.

נאור ירושלמי: לתת להם גבולות גזרה מוגדרים.

שמואל בוקסר: בדיוק. לא רק זה, אם הם שומעים שקרה משהו בשכונה על יד שלא ילכו לשם. כי מספיק כוחות יהיו, תעשו את החשבון אנחנו מדברים פה עוד מעט גם לא הזכירו יש לנו פלוגת צבא שהיא מיועדת לנו שיושבת בראשון, היום למשל היו מהפלוגה 14 חיילים בעיר, ביקשנו להגדיל את זה ל-50, פלוגה שלמה, אז לא יהיו 50 יהיו עוד 20-30-

רביב ורניק: ויש לך את המגויסים שעם מדים זאת אומרת כל אלה-

שמואל בוקסר: יש מגויסים עם מדים, יש פיקוח, יש לנו עוד לעירייה 22 נושאי נשק. לעירייה עצמה, אתם מבינים איזה כוח יש לנו? רק שיקום אני מקווה מאוד משמר אזרחי עם רובים זה עוד 40 אנשים, אנחנו מדברים על מעל 120-130 אנשים עם נשק. וזה בתוך שטח עירוני, עם אוכלוסייה, חס וחלילה אם לא יהיה מתואם מתכון לבעיה, ובואו נצא מפה בקול קורא של יוזמות עם אנשים רוצים להשתתף שלא יקימו קבוצות פרטיות, שיצטרפו או למשמר השכונה איפה שהם גרים או לקב"ט, אבל אנחנו לא נרשה בשום פנים ואופן שיסתובבו קבוצות עם נשק בעיר, זה מתכון לאסון.

רביב ורניק: לכן ציינתי את זה.

שמואל בוקסר: משמרות שכונה יודעות גבולות הגזרה שלהן, הלא משמרות השכונה מעט מאוד נשקים יש להם. הם העיניים שלנו בשטח. 106 מי שמפעיל כוחות זה 106.

ירון לוי: שלושה דברים אני רק אוסיף. אנחנו עושים ככה: קודם כל יש תיאום בין כל המפקדים, אנחנו יושבים כמעט כל יום, כמעט מדי יום ומתאמים בינינו את כל העבודה. כל כוח שעולה לפעילות כלומר אם יש עכשיו מחסום של חיילים שעושים מחסום במרגולין ויצמן או שהשיטור או משמר שכונה של

טוסקנה עולה לשטח מדווחים למוקד העירוני והוא מרכז את כל השמות ויודעים בדיוק מי הכוחות. 3 פעמים ביום יש תדריך שבו מוודאים בדיוק שכולם יודעים מי הכוחות שנמצאים, כולם יודעים איך הם נראים והדבר האחרון זה כמו שאמרת סימני זיהוי. לכל אחד, כל בעל תפקיד יש וסט כתום ביטחון נט ציננה, כובע צהוב זיהוי שמוכר על ידי כל גופי החירום, כך שבעניין הזה אנחנו עושים כל מאמץ והסכנה הגדולה שאני מבין על מה אתה מדבר.

רביב ורניק: רק להוסיף דבר אחד אני חושב שאם אפשר במגבלות האפשר כמובן ליידע גם את הציבור על הסימנים המזהים האלה כמה שיותר ליידע את הציבור לא רק גופי הביטחון כדי שהוא גם יקבל ביטחון יותר מזה שמסתובבים וגם ימעט את הסיכוי לאי הבנות.

ירון לוי: כובע צהוב בזמן אירוע.

אריאל אלמוג: טוב בהחלט קודם כל רואים שהייתה פה עבודה מקצועית מדהימה כל הכוחות, אני רוצה להציג פה בעיה מאוד רצינית ואני חושב שדיברנו על זה בעבר עובד באחת הוועדות ביטחון שעשינו. שנה שעברה בדיוק בעת כזאת הייתה ישיבה לפני החגים ודיברנו על חגי תשרי ואיך אנחנו מאבטחים. אם אתם זוכרים באירוע האחרון שהיה לפני שנתיים וחצי-

שמואל בוקסר: שומר חומות.

אריאל אלמוג: כן התפרעויות של ערביי לוד ותל אביב ועכו ורמלה.

שמואל בוקסר: אריאל בוא-

שמואל מזרחי: כרגע הם רגועים.

אריאל אלמוג: אני לא רוצה להכניס לפאניקה-

פנינה זיו: למה להכניס ולהאשים דברים שלא לעניין?

אריאל אלמוג: יש תרחיש כזה.

נאור ירושלמי: יש הרבה תרחישים, מה שטוב שמתכוננים לכל התרחישים, כשיגיע תרחיש נתמודד איתו.

שמואל בוקסר: אנחנו אם חלילה וחס יקרה אנחנו רוצים שהכול יהיה מנוהל מפה, מפקוד אחד, ממערכת אחת שנותנת הוראות מלמעלה למטה ולא יתחילו כל מיני כוחות פרטיזניים שיתחילו לירות ברחובות ואלוהים ישמור מה יכול לקרות

אריאל אלמוג: אני רק רוצה להשלים את המשפט אני יודע שזה לא פשוט אבל לתגבר יותר את כיתות הכוננות שהקמתם עם יותר אנשים כי צריך להיות חזקים, זו עיר גדולה.

שמואל בוקסר: אנחנו מקבלים כרגע- תראה כשהוצאנו את הקול קורא תוך יומיים נרשמו 250 אנשים. לקחנו את נושאי הנשק זה 60, ואנחנו ממשיכים לקבל נושאי נשק בלבד, כי אנחנו לא רוצים- יש לנו עוד 170-180 מתנדבים-

דפנה קירו כהן: אבל אותם אנחנו מפנים למשמר האזרחי.

שמואל בוקסר: אנחנו מפנים אותם למשמר האזרחי ושם יקבלו גם רובים מי שרוצה כמובן המתנדבים, אבל אנחנו אין לנו שום בעיה יש לנו 7 כיתות כוננות ונהפוך את זה גם ל-14. טל ישתלט גם על 14.

טל ברודר: אני לא בטוח. אני חושב שכרגע מה שאנחנו צריכים לעשות זה להתמקצע בכוח שיש לנו. לא בטוח שלהגדיל זה הדבר הנכון. 60 אנשים שהם חמושים ונמצאים בעיר אם אנחנו עכשיו נעבוד כמו שאנחנו עובדים על הביצור של הגוף הזה והתמקצעות שלו ברגע שיהיה לנו 60 אנשים וכולל כל הכוחות שכולם תחת מטרייה אחת של פיקוד אחד יש לנו פה בסביבות כבר עכשיו יש לנו איזה 100-

שמואל בוקסר: 120 בערך.

טל ברודר: חמושים בנס ציונה. המון.

שמואל בוקסר: המון. זה כוח- אנחנו מדברים על מיומנים, לא סתם. תיכף נדבר על החינוך אנחנו רוצים אותם גם שם. אז בואו נתקדם, ניהול שגרת חירום.

דפנה קירו כהן: אז אפרופו כמות הפניות אנחנו מתחילת המלחמה עומדים על כמעט 4,700 שיחות למוקד, בערך פי 3-4 מהמוצע, 97 אחוזי מענה, תסתכלו על המוקד בפריסה מלאה 24/7 העירייה עובדת, אנחנו עושים הערכות מצב יומיות, עושים תחזוקה שוטפת של מקלטים, זיהוי פיזי של כל עובדי העירייה, הם כולם מסתובבים עם וסטים, שמונים אחוזי התייצבות לעובדי עירייה זה לא דבר מובן מאליו אבל זה מה שמחזיק, יש לנו 26 עובדים בצו שמונה זה אומר שאנחנו בעצם מגייסים עובדים שיתנו מענים לתפקידים חלופיים כדי לתת את כל מענה החירום. אנחנו נותנים מענה למקלטים באחזקה שוטפת כי זה צורך חיוני ואנחנו נתנו מענה גם ל-18 מקלטים פרטיים לבניינים שלא יכלו להסתדר בעצמם בין אם על ידי חמ"ל מתנדבים ובין אם על ידי עובדי עירייה וזה בעצם הפך להיות חלק מהשגרה שלנו בשוטף. זה בקצרה, נעבור ל-

שמואל בוקסר: מכלול אוכלוסייה. עמיר קשי מנהל אגף רווחה ושירותים קהילתיים וחברתיים, ליווי משפחות חללים וטיפול באוכלוסייה.

ירון לוי: אולי חשוב להבין שכל מנהל אגף, כל בעל תפקיד בשגרה יש לו גם תפקיד בחירום אז אם עמיר מנהל בשגרה שירותים חברתיים בחירום הוא מנהל מכלול אוכלוסייה.

עמיר קשי: טוב אז ערב טוב, עמיר קשי, מנהל מכלול אוכלוסייה בחירום. גם אנחנו-

שמואל בוקסר: רגע שולי רצית להגיד משהו.

שמואל מזרחי: כן אני רק חשבתי שאולי במסגרת כל הביטחון הזה וכל הכבוד לעובדים בנושא ראיתי היום הסתובבתי קצת בערים בבני עייש, בגדרה, בכניסות הראשיות הם שמים מחסומים 2 אנשים רק לראות ולשאול מה שלומכם-

שמואל בוקסר: שם אנחנו שמים את החיילים, לא שם אזרחים.

שמואל מזרחי: אני לדעתי היה יותר חשוב בכניסות המרכזיות לשים כמה-

שמואל בוקסר: אתה יודע כמה כניסות יש לנט ציונה שולי?

פנינה זיו: 12.

שמואל בוקסר: 9.

שמואל מזרחי: אז 2 אנשים-

שמואל בוקסר: אנחנו שמים שם חיילים לא לעצור אנשים, נוכחות.

שמואל מזרחי: כן אומרים לך שלום, צריך משהו? מדברים איתך.

שמואל בוקסר: אנחנו עושים הרבה מחסומי פתע של השיטור קבוע בלילות. אבל אנחנו לא שמים מחסום שסוגר את העיר-

שמואל מזרחי: לא עוצרים אותך רק אם אתה צריך משהו, מה שלומך? מדברים איתך לראות אם יש צורך.

רביב ורניק: הם מהווים למעשה כוננים גם.

פנינה זיו: ואם יהיה מישהו שיגיד לך בא לי משהו?

שמואל מזרחי: אז יעזרו במה שאפשר.

עמיר קשי: אז אנחנו בעצם מטפלים ב-3 מאמצים. מאמץ אחד זה לטפל באוכלוסייה הכללית, בעצם בחירום אנחנו אחראיים על החוסן של האוכלוסייה - זה אומר מרמה של תמיכה נפשית רגשית ועד רמה וסיוע חומרי כזה או אחר דרך מאמץ באוכלוסיית הרווחה המוכרים לרווחה שבמצבי משבר מצבם קשה יותר מאוכלוסייה כללית ודרך חמ"ל מתנדבים שתיכף יעל תסביר ככה את המאמץ ואת המענה של חמ"ל מתנדבים. כשנפלו-

דפנה קירו כהן: נתחיל ממשפחות חללים וליווי משפחות חללים ופצועים.

עמיר קשי: אוקיי. אז אחת המשימות העצובות שיש לנו זה ללוות את משפחות- בהתחלה באירוע הזה עוד לא היו לנו חללים, היו לנו נעדרים, וכמו שאתם יודעים מהתקשורת מערכות המדינה לא פעלו בימים הראשונים, לא שהן עכשיו פועלות אבל לא היה מידע מהמערכות של המדינה ובעצם היינו צריכים ללקט ולהבין מי הם תושבי העיר הנעדרים דרך האתרים, פייסבוק והמדיה החברתית. יצרנו קשר עם המשפחות והצענו להם את הליווי שלנו ואת התמיכה ולצערנו נודע שלפחות האזרחים שהיו נעדרים זוהו כחללים, התבקשו לבשר את הבשורה המרה וללוות אותם בתהליך גם של השבעה והלוויות-

דפנה קירו כהן: 7 הרוגים ילידי תושבי העיר, 26 פצועים, אז חוץ מהליווי סייענו בארגון הלוויה, ערכת אבל, דף חללים שנפתח באתר העירוני ובאמת מעטפת בתוך הדבר והמציאות המאוד מאוד קשה שהמשפחות האלה עוברות.

עמיר קשי: ואנחנו עוזרים בליווי מול ביטוח לאומי ומול עורכי דין זה האזרחי וחיילים מוכרים על ידי משרד הביטחון אגף השיקום. עדיין אנחנו מלווים את כולם, כרגע יש 29 פצועים של העיר, כל פצוע גם אזרחים וגם חיילים מגיע אליי כדיווח ואז יוצרים קשר עם המשפחה ומסייעים בהתאם לצורך של המשפחה. כשהיו 2 הפגיעות כמו שירון וראש העיר אמרו אנחנו בעצם ליווינו ובנינו תמונת מודיעין של אוכלוסייה, היינו צריכים להיכנס לכל הבתים, לראות מה המצב, היו אנשים נכים, קשישים, אנשים שהיו צריכים סיוע בתיווך מול מס רכוש ואנחנו ממשיכים ללוות את חלקם גם היום וכמו שנאמר חלק פינינו לבתי מלון אם זה צורך בדיוור חלופי עד שיתארגנו בעצמם. באירוע עצמו גם הקמנו מרכז משפחות לפי הנוהל זאת אומרת לפי התרגול שנתן מידע לכל המשפחות בחושן 3, וריכז את המידע. אנחנו בחמ"ל רווחה עד היום היו 265 פניות בנושא חירום ומגוון רחב של דברים ממיצוי זכויות, סיוע במזון וכו'. אנחנו בימים אלה מקימים לראשונה מרכז חוסן בעיר, מרכז חוסן בעצם נותן מענה רגשי תמיכתי לכל אוכלוסיית העיר, אנחנו מבינים שזה הצורך הכי חזק שיש היום לאוכלוסייה, רמת החרדה והפחד רק הדיון שהיה פה לפני כן בנושא הביטחון מעורר את החרדה ואת הפחד ואנחנו מבינים שזה מענה הכרחי ויש לנו לא מעט אנשי טיפול גם עובדים וגם מתנדבים שיחזיקו את מרכז החוסן. אני רק אציין שאנחנו מעל 95 אחוזי התייצבות של עובדות סוציאליות, אימהות, מגיעות לעבודה מסורות, מבינות את גודל השעה, נותנות מענה לאוכלוסייה שצריכים לטפל באוכלוסייה הרגילה יש לנו צרכים רגילים

אלימות חוק נוער ודברים שאנחנו ממשיכים לטפל ולצד זה אנחנו מסייעים גם לצוות באשקלון, אשקלון עוברת אירוע מאוד מאוד קשה בכלל אזור הדרום פי כמה וכמה מנס ציונה ואנחנו נותנים כתף לענף הרווחה באשקלון סיוע לעובדים הסוציאליים שם. זהו נעבור ליעל שהיא תציג.

שמואל בוקסר: אוקיי.

גיל אנוקוב: רק עמיר יש איזה פלח אוכלוסייה אחד שלא התייחסת אליו וזה-

דפנה קירו כהן: הוא עוד לא סיים להתייחס. יעל מגיעה.

גיל אנוקוב: אה יש פה תושבי עיר בנס ציונה שיש להם בני משפחה שנספו באסון המוכר יותר זה נוי שוש, השם ייקום דמו. שוש למעשה בן העיר אבל יש פה עוד משפחות נוספות שחוו טרגדיות אימות של 3 דורות שנספו אז אני לא יודע אם אתה מודע לזה אבל אני חושב שגם את הסיפור הזה צריך לתכלל-

עמיר קשי: אני לא מתייחס פרטנית אז אני אגיד ככה. אנחנו מיפינו ויצאנו בפרסום - משפחות שהתפנו מהדרום ונמצאות פה בעיר יצרנו קשר עם כל מי שפנה אלינו וכל מי שאיתרנו דרך הרשתות החברתיות או מפה לאוזן והיום יש לנו במיפוי כמעט 15 משפחות שאנחנו יודעים שהתפנו והם גרים פה בעיר, וגם יצרנו קשר ואנחנו מלווים את המשפחות שהם לא תושבי העיר. אבל מעגלים נוספים-

גיל אנוקוב: אז אני מתכוון לתושבי העיר שהיו להם קרובי משפחה בבארי ובכפר עזה-

עמיר קשי: אנחנו מכירים אבל אני לא נותן שמות בכוונה.

גיל אנוקוב: לא דיברנו על שמות אבל אני אומר באופן כללי תושבי נס ציונה שיש להם משפחה ממעגל ראשון שנספו באסון.

עמיר קשי: אנחנו בקשר עם כל מי שאנחנו מכירים, מי שלא אנחנו נשמח שיעבירו אלינו

שמואל בוקסר: כן אם יש מישהו שלא עבר- לא קיבלנו שום דיווח עליו ואתם יודעים תגידו לנו ואנחנו נטפל בכל אחד. יעל.

יעל בן נון: ערב טוב, אני יעל בן נון, מנהלת המחלקה למשאבי קהילה בהתנדבות והיום מנהלת חמ"ל המתנדבים. כבר ביום שבת ה-7 באוקטובר הקמנו חמ"ל מתנדבים שעובד באמת מבוקר ועד ליל, ואנחנו עוסקים החל מגיוס המתנדבים ושיבוץ שלהם למשימות ועד לפניות באמת פרטניות ויזמויות כאלה ואחרות, מאוד מאוד מרגש אני חייבת לומר לראות את קרני האור האלה בימים כל כך קשים ואת התושבים שכל כך מתגייסים ולראות איזה קהילה חזקה יש פה בנס ציונה זה בעיניי באמת היופי הכי גדול שאפשר לראות בימים כאלה. אז גויסו למעלה מ-1000 מתנדבים חדשים ממש בתקופה

הזאת, שפועלים בעיר למעלה מ-4,000 אז באמת זה פנים חדשות שלא את כולם הכרנו. טיפלנו במעלה מ-180 משימות עם עשרות פרויקטים, אני אתן רק דוגמאות קטנות כמו סירת הבייביסיטר שמיועדת לנשים שהבעלים גויסו או בעלים שהנשים גויסו, עובדים חיוניים ואחרים שזקוקים. טלפונים לכלל הקשישים אנחנו עושים במדרגים אבל ביצענו למעלה מ-1200 שיחות לקשישי העיר. חלוקת ערכות למשפחות עם ילדים עם צרכים מיוחדים, זומים שעשינו לנשים שבעליהן גויסו, זאת אומרת כמה שיותר מיזמים כל ערב וכל בוקר אנחנו מקבלים בקשות לסייע לחיילים שמתארחים פה או באזור, עשרות עסקים מקומיים למרות שהם לא פעילים או פעילים חלקית מתגייסים, תושבים שעומדים ומבשלים ומכינים עוגות וזה מרגש באמת באמת באמת מרגש. אחד מהמיזמים המקסימים והמרגשים זה המיזם של הקול לחיילים-

שמואל בוקסר: רגע אני רוצה להגיד משהו. נס ציונה היא עיר של התנדבות. יש פה עשרות מיזמים של אנשים שקמו ובאמת הופכים עולם בשביל לעזור קודם כל כמובן לחיילים יש הרבה מאוד חיילים ודבר שני האוכלוסייה שלנו, אז אי אפשר היה להביא את כולם לפה כי אחרת היינו צריכים ללכת גם יד לבנים לא היה מספיק אבל הבאנו פה שלושה, נטלי, סיוון ועוז. זה קבוצה שנקראת הכול לחיילים. קבוצה זו טיפלה ונתנה מענה עד היום תקשיבו למספרים ל-50,000 חיילים. 5,000 ביום! מי מדבר? עוז? בוא לפה.

עוז דישראלי: פחות טוב בלנאום אבל יהיה בסדר. אז אני עוז דישראלי מנהל את קבוצת הכול לחיילים, הקבוצה היא בפריסה ארצית כאשר בכל עיר יש מוקד של איסוף ובאמת ברגע שפניתי לנטלי שמנהלת את המוקד של נס ציונה והיא ארגנה באמצעותנו של ראש העיר ומנכ"לית העירייה ויעל בן נון את המרכז שאליו בעצם כל הלוגיסטיקה זורמת, נהגים, שינועים, הובלות, כל הדברים הלוגיסטיים וזה דבר שלא הצליחו להקים בשום עיר, לא הייתה הירתמות כזאת בשום עיר, ואנחנו בפריסה ארצית, אז קודם כל תודה רבה. חד משמעית.

שמואל בוקסר: אנחנו צריכים להגיד לכם תודה רבה בחיך.

עוז דישראלי: לא מובן מאליו שעירייה שלמה נרתמת מבחינה לוגיסטית כדי לארגן וכדי באמת לסייע בכל הדברים שצריכים שימון לכל התהליכים האלו כי זה תהליכים גדולים. העזרה הגיעה לכמות גדולה של חיילים למשל מחר 1,100 חיילים של גולני יקבלו ארוחת שישי פלוס 700 של נח"ל וכולל משלוחים כל יום לחיילים הביתה זאת אומרת לבסיסים שלהם שהמטרה והסלוגן שלנו זה שהחיילים נלחמים על הבית תפקידנו להביא את הבית אליהם. ובאמת שבשום עיר לא ראיתי הירתמות גם של בני הנוער שזה מטורף וגם של המבוגרים, גם של האימהות שמוצאות מקום לשים את הילדים ומגיעות להתנדב, בוא נגיד שניהלתי כמה חברות בחיים שלי, עוד לא ראיתי כמות איכות והירתמות כל כך גדולה בתוך הדבר הזה ותודה לכם.

שמואל בוקסר: אני רוצה להגיד מי שרוצה לראות ולעזור ולהצטרף יושבים בקריית התרבות על הבמה. תבואו לשמה תראו מפעל. הקמנו להם חמ"ל מחשבים מה שצריך.

עוז דישראלי: הכול נעשה מהיום להיום ביקשנו מחשבים וקיבלנו מחשבים וגם טלפונים, המון תודה.

שמואל בוקסר: כן נטלי את רוצה להוסיף משהו?

נטלי פינס: אנחנו בהחלט כבר לא רק לחיילים, אנחנו גם למפונים כל מי שצריך תמיכה בכל הארץ אנחנו מוציאים חבילות מ-10 בבוקר עד 6 בערב ולא נותנים לנהגים לנסוע יותר מאוחר כי אנחנו מפחדים לשלומם.

שמואל בוקסר: הנהגים כולם מתנדבים.

נטלי פינס: כולם. כולם לאורך כל הדרך מתנדבים, יש לנו אנשים שעוזרים לנו בתכנות ומנכ"לים שעוזרים בניהול זה באמת אוכלוסייה באמת להערכה, אנחנו עוזרים למשפחות בין אם מפונים שמגיעים לנט ציונה ובין אם מפונים שצריך לשלוח לקריית אונו, אשקלון ולכל בקשה דרך דפנה. מאופניים לטיטולים למבוגרים, לצעירים, מטרנות, בקבוקים, מה שחסר, גם התושבים עוזרים לנו בכספים, אז אנחנו ישר שולחים את בני הנוער לקנות בסופר, משלימים עד לפריט האחרון כדי שיהיה לאנשים האלה מה לאכול, מה ללבוש, וגם זה דברים חדשים יודעים להשיג. יש לנו חשבון לתרומות בעזרת החברה לתרבות ופנאי, זה מפורסם ברשתות, אפשר לתרום שם כמובן מי שרוצה יותר קל לו- אנחנו מעדיפים היום לקבל כספים כי הגענו לספקים ופתחנו מחלקת רכש שיודעת לרכוש תחתונים, גרביים וגופיות לחיילים במחירי עלות. כשהולכים לקנות בדלתא זה תמיד הרי-

פנינה זיו: הם העלו מחירים.

נטלי פינס: גם בלי שהעלו מחירים זה הרבה יותר יקר אז אנחנו עושים רכש מדויק לפי מידות, לפי צרכים, לפי צבעים, זה שמביאים כובעים וחם צוואר אבל אם זה לא בצבע המתאים אז אין לחיילים מה לעשות עם זה, לכן זה מאוד חשוב עם הכספים אנחנו יודעים לייעל את זה בצורה הטובה ביותר. בעזרת סיוון ברקו עורכת דין יודעת לנהל לנו ולעשות את הסחר הכי הכי טוב.

דפנה קירו כהן: כל הפרטים גם באתר העירייה ככה שמי שרוצה-

נטלי פינס: כן פרטים באתר העירייה וזה עובר פיקוח ויש פה הנהלת חשבונות מטעם החברה שיודעת לראות ספקים, להעביר כספים, מי שצריך חשבונות אז יש לנו גם מלכ"ר בעזרת העירייה ויודעים להגיע באמת לכל אופציה של תרומה ולתת מענה שיהיה לאותו תורם את ה-

עוז דישראלי: בעצם לקבוצה יש כמות של זרועות שכל זרוע יודעת ליצור משהו אחר. זרוע אחת שקשורה לפרסום ושיווק, אחת כל מה שקשור לעיצוב, אגף דוברות, זרוע שקשורה לגיוס כספים, זרוע שקשורה רק לנושאי מקומות שיתנו לנו מחירי עלות, הדברים מגיעים, וכמו שאני מנתח את זה צריך להכות בברזל כרגע כשהוא חם כי עם ישראל שוכח מהר ואני מניח שבעוד חודש יהיה קשה להתרים. אם יש אפשרות כל מי שכאן ליצור איתי קשר בפרטי לתת רעיונות ספציפיים להתרמה של כספים כרגע כי זה ישמש אותנו, המערכה לא תימשך שבועיים וגם לא שלושה. סביר להניח שמדובר כאן על שלושה חודשים. להתרים בהתחלה זבנג וגמרנו זה לא חוכמה. תרמנו עכשיו לכמעט 50,000 חיילים המון משפחות, ארוחות שישי, החוכמה היא להיפגש כאן בעוד חודשיים ולהגיד אנחנו עדיין עומדים על הרגליים ועדיין מצליחים לסייע וכרגע זה הזמן להתרים את הכספים כדי לשמור ולבזר לאורך התקופה ולראות בדיוק מי צריך כי בעוד 3 חודשים יהיו את החבר'ה שצריכים ומה לעשות יהיה פחות ואנשים יחזרו כל אחד לעיסוקיו. אם עולה לכם רעיונות בראש אפשר גם לפנות באופן אישי שוב המטרה להגיע לארגון שיועד לעבוד 3 חודשים. אם ניפגש בעוד שלושה חודשים ונגיד עשינו את זה זאת המשימה. כל מה שצברנו כרגע הקרדיט זה נחמד, אנחנו רוצים להגיע למצב שהארגון הזה עומד שלושה חודשים ומסייע ככל שהוא יכול וזה הזמן להתרים, כרגע הברזל חם וכרגע אנשים פתוחים להקשיב לזה. כל מי שירצה להציע באופן אישי-

רביב ורניק: יש אפשרות לתרום בהוראת קבע?

עוז דישראלי: בוודאי.

רביב ורניק: תצינו ואז תוכלו- נוכל כולנו להרוויח תרומות לטווח ארוך יותר.

עוז דישראלי: אני פתחתי זרוע חדשה שכרגע מתעסקת בלהתרים בארצות הברית ואירופה מתוך ניתוח שהם יושבים מול מסכים ומרגישים חסרי אונים, הלב שלהם פתוח וכרגע גם הכיס. ולכן בואו נראה שאנחנו באמת מגייסים את כל האפיקים האפשריים כי שוב אנחנו ניבחן בעוד 3 חודשים שבין שאנחנו עדיין יכולים לסייע, לא עכשיו. אז אם למישהו בין הקשרים שלכם יכולים לגבש רעיון כלשהו ובאמת אני פתוח-

רביב ורניק: אני רוצה לשאול את ראש העיר. יש איזה אמרה או כיוון לערים התאומות שלנו? אפרופו חו"ל?

שמואל בוקסר: כן המון אהדה וסימפטיה, באמת. גיוס תרומות לא-

רביב ורניק: זה רעיון ששווה אולי לחשוב עליו.

גיל אנוקוב: אני יכול להגיד לך שבזולנינגן היה חוג ידידות ישראל-זולנינגן היה כנס השתתפו בו כ-300 תושבים, כנס אהדה לישראל, לא יודע אם ראש העיר היה אבל חברי מועצה כן היו.

שמואל בוקסר: שמה לא הייתי אני פה.

רביב ורניק: צריך אולי לחשוב על זה-

שמואל בוקסר: יש לי את התמונות והנאום בוודאי.

רביב ורניק: סמדר תחשבי על זה אם אפשר-

שמואל בוקסר: אני חושב שאנחנו צריכים לחשוב טוב טוב לפני שבאים עם פניות בתפוצות ואומרים תפתחו ותכניסו את היד לכיס זה סיפור אחר מאשר לבוא לעיר גרמנית או צרפתית ולהגיד להם לעשות אותו דבר, זה משהו אחר לגמרי.

רביב ורניק: לכן אמרתי צריך לחשוב על זה.

שמואל בוקסר: צריך לחשוב טוב אם הולכים לשם ואני לא בטוח שזה המקום. הקהילות היהודיות אין בעיה אני יכול לתת לך- אני בזמן שהיו לי חיים לפני שנעשיתי ראש עיר עבדתי בכל העולם, אתן לך כתובות.

עוז דישראלי: אם עולה בפרטי אפשר כמובן ליצור איתי קשר, יש כרגע מחלקה שעובדת לגיוס בארצות הברית ומחלקה נוספת באירופה. כל רעיון שיש לכם אנחנו פתוחים. תודה.

שמואל בוקסר: תודה לך.

רביב ורניק: אתם הפנים היפות שלנו.

נטלי פינס: ודבר חשוב באמת האזרחים של נס ציונה כמו שעוז אמר הם מדהימים, ואנחנו באמת כל יום מודים להם, היום עשינו להם איזה שהוא ככה שבירת שגרה של הרמת כוסית בימים כאלה לא עושים כאלה דברים אבל להודות להם שימשיכו, אנחנו רוצים לדבר גם את הנוער וגם את המבוגרים וגם את האימהות לחיילים קרביים שהן אוכלות את הלב בבית ואומרות אנחנו באות לפה כי אנחנו יוצאות מהשגרה שלנו ומההיסטריה ואנחנו פה בשביל זה, כדי שיתרמו וירגישו שיעשו עם זה משהו.

עוז דישראלי: כמו שאמרתי זה בפריסה ארצית לא סתם המרכז פה ככה. יש פה כוח וחומר אנושי ברמה אחרת לגמרי ושוב הרבה תודה לראש העיר ולך דפנה ויעל האלופה שבאמת מצליחה להגיע לכל כתובת וכל דבר והכול פשוט קורה שזה מדהים.

שמואל בוקסר: תודה לכם. אתם תמשיכו ואנחנו נמשיך לעזור לכם.

נטלי פינס: תבואו לבקר אותנו.

דפנה קירו כהן: טוב חוץ מהמיזם המדהים הזה שמנו לכם כמה דוגמאות, יש מיזמים בלי סוף מדהימים ונהדרים באמת אפשר להעביר עוד אחד קדימה, מארחים יחידות חיילים במתחמים בנט ציונה גם לזה נרתמים פה מתנדבים, אנשים פרטיים ועסקים, אוכל נותנים להם ואופים עוגות, עושים ארוחות, הדרכות של עזרה ראשונה, אנחנו דיגלנו את העיר סיפור של חוסן חברתי ותחושת הגאווה היא חשובה, אנחנו מחבקים את תושבי הדרום יש לנו מענה וליווי ל-12 משפחות שמתארחות 25 משפחות מתנדבות, יש באמת הרבה מאוד מענים לאוכלוסייה, אנחנו הדגמנו אבל האוכלוסייה פה באמת יוצאת דופן ויוצאת מן הכלל וזה באמת נקודת האור. אנחנו רוצים לעבור מכאן לחינוך.

שמואל בוקסר: חינוך תראו למעשה זה בניהול העיר עולה הנקודה הכי רצינית הכי כבדה והכי רגישה. ואני אתן לכם דוגמא פיקוד העורף הודיע ביום שלישי בשמונה בערב שפותחים מחר את מערכת החינוך. חשבנו שאחרי כל המקרים שהיו לנו בקורונה שבמוצאי שבת הודיעו לנו מה לעשות ביום ראשון החלטנו לא לפתוח ביום רביעי, קראנו מיד לכל ועדי ההורים, למנהלים, החלטנו דבר ראשון שלא עושים את זה במהירות, לא עושים את זה סתם, עושים את זה מסודר, מוסדר, בדירוג ועל כל פרט לשמור על הביטחון, כי פה אם חלילה וחס יש משהו אי אפשר יהיה לשלוט בפאניקה ולנגד עינינו עוד לפני הלימודים זה החוסן הנפשי של הילדים, וההחלטה הראשונה הייתה ועשינו את זה יחד עם ועדי ההורים והמנהלים השבוע את בתי הספר לא לפתוח, ודרך אגב אנחנו עושים כבר זום מלפני שבוע, למרות שלא אמרו לעשות או אמרו לא לעשות-

אריאל אלמוג: זה תלוי ברשות לא לפתוח?

שמואל בוקסר: לא לפתוח כן. אם אומרים לא לפתוח אז אני לא יכול לפתוח אבל אם אומרים- האלוף אמר לפני יומיים לפתוח-

דפנה קירו כהן: אנחנו יכולים להחמיר, לא יכולים להקל.

שמואל בוקסר: יכולים להחמיר, לא להקל. אם אלוף הפיקוד אמר אין לימודים אסור לנו לפתוח.

אריאל אלמוג: עכשיו מה ההוראה של האלוף?

שמואל בוקסר: לפתוח.

אריאל אלמוג: תפתחו.

שמואל בוקסר: כן בטח.

גיל אנוקוב: כל הארץ? גורף? אני חושב שאנחנו באזור השפלה- צבע אדום או צבע כתום-

שמואל בוקסר: לא לא אנחנו כבר צהוב. אנחנו יכולים לפתוח מחר את בתי הספר עד 300 ילדים בו זמנית.

דפנה קירו כהן: לפי מיגון תקני שיש במוסד החינוכי דקה וחצי, אלה התנאים.

שמואל בוקסר: והחלטנו בשיתוף ועדי ההורים כרגע לא לפתוח. אסתי פה תראי מה עשינו עכשיו ומה אנחנו מתכננים קדימה. זאת באמת הנקודה בכל הסיפור הזה כמובן חוץ מחלילה וחס ההרוגים, הנעדרים, הפצועים, זה החינוך והילדים, וזה הדבר הכי גרוע מבחינת פאניקה, שמועות ואנחנו לא רוצים את זה. החוסן הנפשי.

אסתי יוסף: טוב ערב טוב לכולם. אסתי יוסף, מנהלת אגף החינוך, אני בתפקידי שנה, הרבה דברים עברתי בשנה הזאת אבל זה שיאה של עשייה וכולנו חלק מחברה הרבה יותר רחבה. אז בעצם גם הפעילות החינוכית או ההתייחסות החינוכית התחילה ביום הראשון של נפילת הטילים מתוך האירועים ו-2 הנפילות היו מעורבים גם ילדים גם בפינוי שלהם וקלטנו אותם בבוקר ובסבינוי נצר קלטנו משפחות, פסיכולוגים פגשו אותם מיד לאיזה שהיא שיחה להם ולמשפחה, לייצב איזה סוג של חיבוק שמרגיע, ומהיום הראשון בעצם כבר ניתנו הנחיות למחנכות, למנהלות, לגנות, גם אם לא לומדים אבל הקשר האישי עם כל תלמיד נשמר ובעצם גם נעשו פגישות קבוצתיות גדולות של כל הכיתה כדי שהילדים יראו אחד את השני, גם קבוצות קטנות וגם בשיח אישי של מורה עם ילד גם בשיחת טלפון, גם בהודעת ווטסאפ או כל סוג של קשר כי היה לנו ברור ולא ידענו מה תהיינה ההתפתחויות שהדבר הזה מייצב את החוסן גם של המשפחה וגם של הילדים ואנחנו כולנו למדים כמובן לצערנו את ההשפעות של הקורונה ושל הבידוד הזה שילדים לומדים בבית לאורך זמן. אחרי יומיים-שלושה שכבר היה קצת אפשר לא לטפל בימים הראשונים אז דאגנו לשמרטפיות עבור עובדים חיוניים, גם עובדי עירייה שצריכים לשמור על התפקוד של עובדי העירייה כדי שהם ימשיכו לתת שירות וגם של עובדים חיוניים בכלל המשק תושבי העיר בקדימות לכוחות הביטחון, למשפחות מגויסות, עובדי משטרה, כל עובדי מערכת הבריאות היו להם שמרטפיות משל עצמם אז הם לפי הנחיות משרד הבריאות לכן הם היו באופן חלקי משובצים בעצם הפעלנו 12 מוקדים של שמרטפיות, בנוסף אחת של עובדי עירייה ובנוסף אחת לתלמידי בתי הספר, ובנוסף שמרטפייה אחת לילדי 0-3 כי גם שם בעצם הורים היו עובדים חיוניים שנדרשנו לתת מענה. ממד נוסף הסיפור של פעולות ההפגה, אפשר לשבת בבית, אפשר לעשות זומים, אפשר לדבר עם המחנכת, אפשר ללכת לשמרטפייה למי שצריך אבל רוב רובם של הילדים היו בבית עם ההורים הרבה מאוד שעות וגם הלחץ המשפחתי והתחושה של צורך לצאת מהבית התעורר אצל כולם אז היו גם הרבה מאוד פעולות הפגה ב-37 מוקדים, מענה לעשרות ואפילו כמעט קרוב למאות ילדים אפילו יותר. זהו, עכשיו בעצם השבוע האחרון כמו שאמר ראש העיר אנחנו כבר בהנחיות לקראת חזרה לשגרה, מערכת החינוך היא אחת המערכות הגדולות של המשק והחברה

הישראלית, לא לוחצים על כפתור והכול קורה, יש בה מורכבות של אנשי הצוות שצריכים להגיע, יש מורכבות של המבנים, יש מורכבות של תכנון המערכת ומה מלמדים ואיך מלמדים, ואיזה מטלות אפשר לתת מרחוק וכו' אז ההחלטה הראשונית הייתה באמת לא לרוץ אלא לאפשר קודם כל את תחושת הביטחון ולכן היה צריך להבשיל עם הדברים האלה, עשינו זום עם ההורים, פגישות עם המנהלים, עבדנו עם משרד החינוך כדי לחבר אותם לכל המשימות, והם עבדו איתנו, ונתנו את הזמן כדי שאפשר יהיה לתכנן את הדברים בצורה יעילה נכונה ומדויקת כמו שאתם יודעים היום- אני אגיד עוד משפט קודם, אתמול או שלשום זה כבר היה, הימים התבלבלו, כבר תכננו לפתוח בקדימות ראשונה מסגרות לילדי החינוך המיוחד, ונערכנו כמעט בכל בתי הספר שיש בהם כיתות חינוך מיוחד לפתוח ואז בערב הקודם היה מטח באזור רחובות, נס ציונה, מטח של טילים שערער לכולם את הביטחון, השהנו כי אנחנו לא רוצים לקלקל ולדחוף בצורה לא מתוכננת. אז השהנו ובעצם היום נפתחו גני הילדים, כל גני החינוך המיוחד נפתחו, מ-8 עד 12.

פנינה זיו: גני הילדים הרגילים?

אסתי יוסף: גני החינוך המיוחד מ-8 עד 12 כולם נפתחו, 12 גנים, כל הגנות בחינוך הרגיל הזמינו את הילדים בסבבים. שעה להסתגל, לחזור-

שמואל בוקסר: להריח את הגן.

אסתי יוסף: זה היה להריח את הגן אבל גם להגיד לגנות בואי, את יכולה, את נוכחת, את יוצאת מהבית. כי יש לנו סיפורים לא קטנים בסיפור הזה של לגייס צוות. גם הצוות חרד-

אריאל אלמוג: גם הילדים עצמם.

דפנה קירו כהן: נכון, גם ההורים.

אסתי יוסף: נכון, וגם ההורים. ואנחנו חלק גדול מהמשימות שלנו השבוע היו לרתום את מי ששותפים. אני לא יכולה ללמד לבד את כל ילדי העיר, ראש העיר, אף אחד מאיתנו. אנחנו תלויים זאת מניפה שאנחנו חייבים לגייס איתנו את כולם אז אני חושבת שהביטחון והגיוס היה המשימה הכי חשובה והביטחון שאנחנו יכולים לתת להם הייתה המשימה הכי חשובה שלנו השבוע כדי שאפשר יהיה לפתוח בשבוע הבא וגם זה יתקיים בהדרגה, אז בעצם מלבד הפעולה מול ההורים מה שביקשנו זה להגיש תוכניות בכתב כל בית ספר בהתייחס לשלושה מרכיבים. המרכיב הראשון זה באמת הזמינות של הצוות שלהם, כמה הצוות יכול באמת להיות נוכח ולקיים למידה ולבנות את המערכת לרבות חלק משגרת היום זה תמיכה רגשית, שיח רגשי, אזור, הפוגה, למידה ובגרויות יידחו, יינתנו הקלות, למידה תתקיים, אל תדאגו. דרך אגב לא אמרתי קודם שפתחנו את כל הלמידה מרחוק למדנו לטובת

בתי הספר המון תשתיות מקוונות שאנחנו משלמים עליהן ובעצם הן עמדו בשגרה לטובתם גם כשהיו בבית כמו ABC, כמו מערכת גלים, למידה בחשבון, עברית, אפשר היה לעשות ולנהל את זה-

אריאל אלמוג: מסוגלים לסיים שנה בזום?

אסתי יוסף: למידה בזום כן. רגשית לא.

דפנה קירו כהן: רגע אמרת שלושה מרכיבים.

אסתי יוסף: כוח אדם, מיגון, מרחב מיגוני, ותחושת השליטה של המנהלים-

רביב ורניק: מה בנוגע למרחב המיגוני?

אסתי יוסף: שנייה אני אתייחס לזה. תחושת השליטה של המנהלים ביכולת שלהם במסות לדאוג שהילדים יכנסו למקלטים במידה ותתקיים אזעקה. להביא 500 ילדים לכאורה במרבית המוסדות יש מיגון אפשר היה להביא אבל זאת חוכמה קטנה כי אני לא יודעת שהמנהלים יכולים לעמוד מאחורי המשימה הזאת וגם הם לא יודעים. הם צריכים להרגיש את זה, לחוש שהם יכולים לקחת 150 ילדים ולהכניס אותם בצורה בטוחה לאט לאט בנינוחות הזאת אנחנו נאפשר להם להכניס גם בעוד שבוע אולי עוד כמה ימים יותר ילדים. אז אלה שלושה מרכיבים שהיו שיקולי דעת מרכזיים בהבניה של התכנון.

פנינה זיו: אז זה אומר בגלל ההיערכות המיגונית אז התלמידים יחזרו בהדרגה? לא כל התלמידים באותו יום?

אסתי יוסף: נכון וכל מנהל בית ספר בנה מערכת כניסה לבתי ספר לפי האזורים הממוגנים וגם בתי הספר החדשים ביותר לכאורה אפשר להכניס אבל זה לא מספיק. הם התאמנו אבל לא בבת אחת. החוכמה שלנו זה הרגישות.

שמואל בוקסר: להכניס 500 ילדים באימון למקלט זה קל. אבל חלילה וחס ואזעקת אמת ששומעים את כל היירוטים גם באוויר מעל אשקלון ומעל אשדוד, וחלילה וחס כל ילד ירוץ לא פשוט. לאט לאט, בקצב שהמנהלים והמורים מסוגלים לעכל את זה שזה יעבוד. תחשבי 500 ילדים, כולם רצים למקלטים, לא פשוט.

פנינה זיו: אני רוצה גם לחשוב על החוסן זה לא רק- אתם יודעים ההתנדבות, הרוח והקהילה המדהימה, אבל מה שקורה לאנשים שנמצאים בבית עם הילדים אנחנו מגיעים אלינו הבעיות שהתחילו להיווצר ואנחנו פחות משבועיים באירוע, דוגמא אישה שביקשתי ממנה איזה שהיא תרומה, היא נאלצה ללכת לסופר אמרה לי פנינה בזכותך קמתי אחרי שבוע מהמיטה, היא הייתה שבוע במיטה. עכשיו אם

אנחנו מאפשרים את שגרת החירום הזאת אנחנו יוצרים כנראה נזק מאוד מאוד ארוך וככל שנחזור לשגרה, שגרה נשלטת, שגרת חירום, אבל משהו לתת להורים גם זה החוסן.

אסתי יוסף: את לגמרי צודקת פנינה-

פנינה זיו: אני ממש מבקשת כי מגיעים אליהם עמיר כבר איננו מוטרד על ידי מי שמכיר אותי כל מקרה שמגיע ובאמת אני מול אנשים, אנחנו במצב ככה עם הברקסים.

אסתי יוסף: אז אני אגיד 2 דברים בעניין הזה.

פנינה זיו: מערכת החינוך היא ההגה כמובן.

אסתי יוסף: אז אמרתי קודם שבגלל זה כבר מהשלב הראשון החירומי שהיינו עוד באדום עשינו מלא פעולות הפגה בקבוצות קטנות, במינונים כדי לאפשר לילדים קצת להתאוורר וזה היה בשליטה והשתתפו מאות ילדים באמת, אבל גם בחזרה לשגרה העניין הזה של המסר שאנחנו אומרים להם אתם תגיעו ליום אחד לקבוצה קטנה, תרגישו את הביטחון, מחר תרגישו שאתם מסוגלים, זה מה שאני מנסה להגיד שאנחנו בונים את תחושת המסוגלות והחזרת תחושת הביטחון כי אנחנו כולנו חיים פה, אנחנו יודעים מה כולנו עברנו, עברנו שבירת אמון מאוד חזקה בכל המערכות, בכל מה שקורה מסביב, ואת זה לא בונים בלחיצת כפתור, אז זה המסר ולעובדים פה שנמצאים כל יום אמרנו תבואו תהיו נוכחים תראו שיום ראשון כבר לא דומה ליום שלישי ויום שלישי כבר לא דומה לשבוע הבא וזה גם מה שיקרה בבתי הספר. עכשיו זה לא יהיה אני מקווה שגרת החירום הרגילה שלנו גם אם זה ייקח שלושה חודשים אבל אני חושבת שבשבוע הראשון שאנחנו חוזרים נרגיש את השטח ואני חושבת שדבר נוסף שמאוד מאפשר לנו זה בניית השותפויות עם המנהלים ועם הנהגות ההורים. אנחנו כולנו מקפידים ששיקולי הדעת יהיו מאוד שקופים ונעיר אותם מזוויות שונות-

פנינה זיו: בשיתוף.

אסתי יוסף: כן אבל נאיר אותם מזוויות שונות. אפילו הודעה שיוצאת לפעמים אנחנו מעבירים אותה להורים תשימו לב אם משהו לא שמנו לב ואתם שומעים ואנחנו צריכים להעביר את זה וזה מאוד חשוב. הדבר השני בעצם ביחד איתם בעצם אנחנו מובילים עכשיו 2 בקשות להתגייסות. אחת לנושא של אבטחה ותגבור תחושת הביטחון, אבטחה דיברתם וזה מטופל אבל באותה מידה חלק גדול מההורים מוטרדים מהדרך הביתה, מה יקרה אם מופעלת אזעקה כשהילד בדרך הביתה. בנוכחות של מבוגרים ועוד מתנדבים שנמצאים גם ללא נשק והם נמצאים ברחוב וליד מעברי החצייה שאנחנו לא מעמידים ילדים למשמרות זהב חשוב שיהיו שם ויחד עם ועד ההורים וכמובן כל מי שיכול לעזור כאן לגייס מתנדבים שיהיו בשעות שההורים נכנסים ובשעות שההורים יוצאים זו משימה אחת ומשימה אחרת היא כל משימת הניקיון. הניקיון מבוצע על ידי חברות קבלניות, החברות הקבלניות מעסיקות עובדים

שכרגע לא כולם יכולים להגיע, ולכן אנחנו מחלקים את המשימה ל-2. אחד על ידי תלמידים, אחריות אישית, ויש פה לא מעט אנשים בגיל שלי שזוכרים שגם אנחנו כתלמידים הרמנו כיסאות, שטפנו, רוקנו פחים, וגם הילדים יעשו את זה, וכל ילד יהיה אחראי על הכיתה שלו בתורנות, נבנה את התורנות ביחד עם המנהלים, המנהלים התגייסו לזה באופן מלא. יחד עם זה אנחנו רוצים לגייס גם את הנהגות ההורים לעשות משימות יותר רחבות הקשורות בבית הספר, ואני חושבת שגם השותפות בהתנדבות במשימות ניקיון נוספות בבית הספר אפשר לרתום מתנדבים מתוך הנהגת ההורים וגם לשם אנחנו הלכנו איתם. אם יש משהו שלא הזכרתי-

רביב ורניק: שאלה. דיברת על כל הנושא המערכתי ואכן נראה שהכול בשליטה ואת חושבת על כל-את בראש המערך וכל המערך החינוכי חושב על כל הדברים, אני רוצה לגעת דווקא בדברים ספציפיים שהרבה פעמים נופלים מתחת לשולחן לצערנו גם בגלל המצב. אני בטוח שיש הרבה ילדים וילדות שצריכים טיפול פרטני וספציפי וזה הרבה פעמים מתחת לשטח אפילו ההורים לא יודעים שהם במצוקה לצערי לפעמים זה קורה. השאלה אם יש דרכים בכלל להגיע לזה באמצעות היועצות, באמצעות שירות פסיכולוגי וכאלה, אני רוצה גם להעלות פה רעיון שאני מוכן אישית גם להתנדב לעשות את זה אבל גם אחרים יכולים. יש פה המון מאמנים, המון מדריכים של קבוצות נוער, של בתי ספר, של תנועות נוער, של קבוצות ספורט, שיכולים לחזק טלפונית או להגיע, אפשר לנצל אותם גם כן. נכון שזה לא חינוך פורמלי אבל גם חינוך בלתי פורמלי כאחד שעוסק בזה כל החיים זה יכול מאוד להשפיע על הנפש של הילד או הילדה.

דפנה קירו כהן: רביב זו אמירה מצוינת בגלל שיש כל כך הרבה דברים לא ציינו אבל כן אעלה חזרה אנחנו פתחנו ביום הראשון קו חם למענה רגשי, טיפלו במעל 1,100 פניות, חלקן לתלמידים והורים-

רביב ורניק: זה דבר נהדר אבל לפעמים הם לא פונים. צריך לפנות אליהם, מי כמוך יודעת את זה.

דפנה קירו כהן: רביב שנייה. הליווי נעשה גם לבתי הספר ולצוותים החינוכיים גם כזומים להורים וחלק מהסיבה שחשוב לנו כן להביא לבית ספר זה בדיוק כדי לאתר את אלה שלא פונים אבל זקוקים לעזרה. הצוותים הפסיכולוגיים שלנו מתוגברים, המרכז חוסן שאתה רואה למטה העברנו הכשרה מיידית ומהירה את כל העו"סים שלנו וגייסנו 22 מתנדבים בדיוק לטיפול והתערבות ראשונית טראומטית להתמודד עם הסיטואציה שזה השלב הראשון. הסיפור הנפשי הוא בהחלט הסיפור, אני אגיד כן שבנוסף כל האלמנטים של חוגים ובלתי פורמלי של הפוגות זה נדבר נוסף שגם אותו אנחנו פועלים ואז הקשר הבלתי אמצעי עם מדריך עם מישהו עם תנועה זה משהו שאנחנו מאוד מנסים מה שנקרא לקדם אותו כדי לתת עוד מעטפת והם גם מלווים על ידי הצוותים המקצועיים שלנו אבל בהחלט כל הדבר הזה תוך כדי תנועה נעבה ונעשה אותו.

אסתי יוסף: אנחנו הולכים לזום ב-8 וחצי יש זום עירוני לכל ההורים שירצו להיכנס לקראת איך מכינים את הילד לקראת חזרה לשגרת חירום זאת אומרת המנגנונים של התמיכה הרגשית קיימים גם ברמה קבוצתית גם לצוות כדי לזהות בדיוק את הילדים שזקוקים, זה נעשה לאורך כל הדרך במעגלים שונים לא אכנס לפירוט הזה-

רביב ורניק: לא אני חייב לומר לא כהעברת ביקורת אנחנו למשל קיבלנו טלפונים ממורה ומחנכת ושואלים וזה בסדר גמור, לא מעביר ביקורת אני פשוט מעלה את זה כי אני חושב שזו נקודה מאוד חשובה לאתר פרטנית את אלה שמתחת לרדאר ויש הרבה כאלה.

אסתי יוסף: יש דבר אחד שאנחנו יודעים שאנחנו הולכים להיכנס לסיפור של מורכבות זה הסיפור של הצהרונים, אנחנו עדיין לא יכולים להחזיר כי הם מופעלים במנגנון כלכלי מסוים שבנוי על קבוצה מסוימת שמשלמת את עצמה ואני לא יודעת להבטיח היום לא אני ולא המפעילים של הצהרונים שיהיו מספיק ילדים שירצו להגיע וקבוצה שמחזיקה את עצמה ולכן אנחנו מאתרים ועושים איזה שהוא מיפוי וזה ייקח לנו עוד קצת זמן.

אריאל אלמוג: כל הכבוד לכם אסתי.

אסתי יוסף: תודה רבה.

שמואל בוקסר: תודה רבה אני רק רוצה להגיד בהמשך למה שאסתי דיברה למשל על ניקיון כיתות בבתי ספר, זה לא צחוק אתם יודעים הקבלנים עובדים רוב העובדים הם מהמגזר, אנחנו לא רוצים שישתובבו אנשים זרים בבתי הספר. זה א' ב' של בטיחות וביטחון בבית ספר, אנחנו קוראים פה להורים אתם יודעים דיברנו פה על בערך 120-130 נושאי נשק בעיר, מתוכם כמעט 70 אחוזים מתנדבים, אין סיבה בעולם שלא תהיה התנדבות כזאת גם בבתי ספר. מערכת החינוך-

רביב ורניק: היה נשק וסע אפשר נקה וסע.

שמואל בוקסר: זה לא רק. אתה יודע שיש מבוגר זה נותן תחושה אחרת, וזה טוב גם להורים. אני רואה את זה פה קורה להורים, כי אני לא יודע אם אתם יודעים 1,300,000 מועסקים לא עובדים היום, לא עובדים היום, בגלל המון סיבות.

אריאל אלמוג: אז אולי ההורים יעבדו-

שמואל בוקסר: לא לא מבקשים שיתנדבו, לא יעבדו. שיבואו לעזור כמו שיש היום 70 אחוז מכוח האבטחה מתנדב אין סיבה שלא יבואו ויעשו את זה, זה אתה יודע מה-

אריאל אלמוג: פרסמתם?

שמואל בוקסר: עכשיו כשאנחנו מעבירים את המערכת כי אנחנו לא רוצים שאנשים זרים יכנסו למערכת החינוך בכלל. לא לגנים, לא לבתי הספר, בשום פנים ואופן, ונעשה כל המאמצים לעשות את זה בעצמנו. אנחנו צריכים לדאוג לנס ציונה. לא היה פה. אריאל אנחנו קוראים פה להורים לבוא ולהתנדב למערכת החינוך, לעזור בכל מה שצריך, למשל משמרות זהב לא מוציאים את הילדים החוצה לא רוצים שיעמדו בחוץ עם הדגלים, יסיימו וילכו הביתה אבל ההורים יכולים לעשות את זה.

דפנה קירו כהן: טוב אנחנו מסיימים את החינוך אני רק אוסיף מילה על עוד יוזמה חשובה שכדאי להכיר

הילה קרופסקי: אז נגיד כן אסתי אמרה על תוכניות שיש בזמנים שאנחנו עושים כל הזמן אז בהמשך ישיר לזה שמותאמים למצב בהמשך ישיר לזה נגיד שרדיו קול נס ציונה 106FM מתחיל במהדורת שידורים מיוחדת החל ממחר ישדר-

פנינה זיו: הוא עוד חי?

הילה קרופסקי: עוד חי, התגייס במיוחד-

פנינה זיו: מגייסים שדרנים ישנים?

הילה קרופסקי: שנייה אני אגיד התגייס במיוחד בגלל מלחמת חרבות ברזל אנחנו נכנסים למתכונת שידורים מיוחדת כל שלישי ושישי בין השעות שלוש לחמש מביאים קולות מהשטח וגם ראיונות עם אנשי מקצוע. יום שישי הזה יתראיין ראש העיר אבל גם מהשירות הפסיכולוגי החינוכי ולאורך כל השידורים יעלו גם קולות תושבים, מיזמים קהילתיים, יוזמות, הקדשות שירים, וקולות מהקהילה ובאמת באתר זה מפורסם כל מי שרוצה לפנות ולהביא תכנים לערוץ מוזמן. נגיד במאמר מוסגר שבמקרה קיצון של הפסקת אספקת החשמל עדיין אפשר לצרוך מידע באמצעות רדיו שמשודר בתדר 106FM.

דפנה קירו כהן: מאה אחוז תודה.

שמואל בוקסר: תודה רבה. בנוסף לכל מה שיש לנו פה מסביב החורף בדרך. היה לנו כבר גשם אחד שכמובן הכוונות אז אנחנו לא צריכים לשכוח שהחורף בדרך וכל התחזיות אומרות על חורף קשה, אנחנו רואים שזה נעשה קשה משנה לשנה אז גם צריך להתכונן לחירום הזה וזה חירום ממש. דפנה.

דפנה קירו כהן: טוב אז אנחנו נגיד בקצרה רק כדי שתכירו, קודם כל אחד האתגרים שלנו מעבר לניהול חירום לצד חירום ביטחוני זה שיש לנו הרבה עובדים שמגויסים למילואים אז הצוות שמוכשר ויודע לתפעל למעשה חלקו מגויס או חלקו במשימות החירום בשיטור ופיקוח שאנחנו לא יכולים לגעת ולכן למעשה היינו צריכים להכשיר וזה מה שעשינו בשבועיים האחרונים גייסנו אבות בית, מנהלי

אולמות, כל מי שטיפה יודע תפעול לקחנו ראשי משמרת חדשים ובעצם הקמנו מערך חירום חלופי שמבוסס גם אנשים שמכירים אבל הרבה מאוד אנשים חדשים. סיימנו בדיקה וניקיון של כל הניקוזים, גם זה אחד הדברים התקנה של צנרת חדשה למאגר כדי שהמאגר בעצם זה עבודת חירום היחידה שמתקיימת בעיר כדי שנוכל לקלוט את המים והמאגר בעצם בפיקוד העורף של נס ציונה שעבר עבודות הרחבה ושיפור במהלך הקיץ היו צריכים לסיים את זה כדי שיוכל לתפקיד וזה אנחנו ממש לקראת הסיום ואנחנו מקבעים משאבה כדי לתת מענה זמין אז זה גם משהו שמנהלים במקביל ונקווה-

פנינה זיו: אפשר הערה?

שמואל בוקסר: כן פנינה.

פנינה זיו: אני הייתי בגלל שאני קצת מעורבת בתוכניות של המאגר לא באופן עמוק אבל קצת יותר ממה שרגיל. מה שקרה שם האדמה שהיא אדמה שנחפרה מבפנים יש שם המון בעיות בואי נגיד ככה בין התוכנית לביצוע הולכים לפנות-

שמואל בוקסר: אנחנו לא מכירים בעיות בין איזה תכנון ואיזה ביצוע?

פנינה זיו: אני אומרת, אמור להיות שם פארק ויש תמונות איך שאמור להיות הפארק-

שמואל בוקסר: נו יש שם פארק.

פנינה זיו: רגע. בבקשה אני אומרת את הדבר שלי פשוט כי לא התכוננו לישיבות האלה-

שמואל בוקסר: לא, אבל את קובעת שיש המון בעיות בתכנון מול הביצוע.

פנינה זיו: אני רוצה לומר. אם לא תשמע אותי לא תדע מה הבעיה.

שמואל בוקסר: תאמיני לי אני כל יום שם.

פנינה זיו: אתה לא יודע מה אני יודעת, אוקיי?

שמואל בוקסר: טוב.

פנינה זיו: יש תמונות והדמיה של מה שאמור להיות. בשטח יש 100,000 קוב אדמה שעומדים שם בהר חום, זו אדמה מעולה שנחפרה מלמטה שאמורה לשמש כחלק מהבריכה האקולוגית-

שמואל בוקסר: ממש לא. זה לא נכון פנינה.

פנינה זיו: אתה לא נותן לי לטעון את טענתי. המדרון לא כמו שצריך להיות, העבודות נעשות ממש מהר, וזה נזק שאחר כך נצטרך להביא אדמה ממקום אחר אחרי שמפנים את האדמה הזאת, זה נזק של שינוע, זאת עובדה. הייתי שם פיזית ואתה יודע שאני מתמצאת קצת בתוכניות. וחבל מאוד, זאת לא תהיה בריכה אקולוגית, זה יהיה בור מים.

שמואל בוקסר: פנינה אני מצטער מאוד את לא מכירה את התוכניות. אם את אומרת שיש שם 100 אלף קוב אדמה בזה נגמר הטיעון, כי כל החפירה היא 50,000 קוב, כל החפירה, כשמקודם כבר 40,000 קוב היה חפור אז איך אפשר להיות 100 אלף-

פנינה זיו: אז יש 90 אלף.

שמואל בוקסר: לא, אז יש 10,000 קוב.

פנינה זיו: זה לא הנתון.

שמואל בוקסר: אם חפרנו 40 והיום העמקנו ל-50 אז יש עודף של 10,000.

פנינה זיו: אז או שאין לך נתונים מהשטח וזה נתונים מהשטח, נתונים מהשטח, וחבל לי מאוד שזה הולך להיות בור מים ולא בריכה אקולוגית. זאת עובדה סמדר אל תעשי לי ככה.

שמואל בוקסר: לא הגענו אפילו לחצי עבודה בפארק. אנחנו עוד לא גמרנו את ביצור האבן, בגלל זה המקום היחידי שקבלנים עובדים בנס ציונה זה שם. כל פרויקטי הבנייה בנס ציונה נעצרו חוץ מזה.

פנינה זיו: דווקא את זה היית צריך לעצור.

שמואל בוקסר: למרות שיש לא מעט תלונות בגבעת הצבר למה עובדים שם עובדים מהמגזר, כולם עם תעודות כחולות ויש מפקח אחראי עליהם ושומר עליהם, יהודי. עודפי העפר שיש שם יש סך הכול 10,000 קוב-

פנינה זיו: אני מוכנה ללכת איתך שוב לשמוע אנשי מקצוע אוקיי?

דפנה קירו כהן: אין בעיה.

שמואל בוקסר: אין בעיה, בשמחה. אנחנו מקווים שיהיה לנו-

פנינה זיו: אנחנו מקווים שנהיה יותר מעודכנים כי יש לנו עוד 3 חודשים לכהן שנהיה יותר מעודכנים בדברים האלה כי העמקה והכול שונה מהתוכניות אבל יאללה.

שמואל בוקסר: זה בדיוק-

פנינה זיו: שלא יחזור על עצמו הסיפור של הפארק.

שמואל בוקסר: זה הולך בדיוק לפי התוכניות, בדיוק. יש לנו עכשיו עיכוב כי אי אפשר להביא את כל הפועלים שעוסקים בביצור אבן, עכשיו הגיעו עובדים, אני מקווה שיישארו ולא יתפוס אותנו הגשם, זה עובד אחד לאחד מול התכנון-

רביב ורניק: מה הצפי לסיום העבודה?

פנינה זיו: אני מוכנה להראות לך.

שמואל בוקסר: אנחנו כרגע מדברים רק על המאגר. לא על הנוי. השלב הבא יהיה רק אחרי.

פנינה זיו: מה לעשות כינו אותי חמור-

רביב ורניק: השלב הזה מתי אמור להסתיים?

שמואל בוקסר: הכול תלוי במלחמה ובגשם. ברגע שיהיה גשם זה יפסיק או אם תהיה מלחמה לא יהיו פועלים אבל העסק עובד בדיוק אחד לאחד לפי התוכנית, בדיוק.

פנינה זיו: בסדר, תוכנית של מי השאלה.

שמואל בוקסר: התוכניות של המהנדסים שתיכנו את המאגר.

פנינה זיו: אוקיי. אני מוכנה לקחת אותך ולהראות לך אחד לאחד.

שמואל בוקסר: רוצה להתערב?

פנינה זיו: מה שאתה רוצה.

שמואל בוקסר: טוב. כל נס ציונה שמעה. התערבנו.

פנינה זיו: בסדר.

דפנה קירו כהן: אין בעיה.

שמואל בוקסר: סיור עם הפיקוח, מישהו עוד רוצה לבוא לסיור? בשמחה.

פנינה זיו: כדאי לכם לראות את הנזק.

שמואל בוקסר: בשמחה רבה, הנה כבר לא נלך לבד גיל ילך איתנו.

פנינה זיו: איזה כיף.

שמואל בוקסר: יש לנו עוד דבר אחד. פתאום כולם מדברים על מיגוניות, אז גם את זה אנחנו בדקנו. עכשיו בעיקרון מיגוניות זה עניין של מדינת ישראל, משרד השיכון היום דוחף ים של מיגוניות לצפון ולדרום, אני רוצה להגיד לכם שלפני שנתיים היה לנו אירוע שנקרא "שומר חומות". באירוע כולם צעקו על מיגון, 12 אחוזים מתושבי נס ציונה אין להם מיגון.

[2] אישור הלוואה מקרנות הפיתוח למימון הוצאות מלחמת "חרבות ברזל".

פנינה זיו: אין מקלט.

שמואל בוקסר: אין מיגון. דרך אגב קחו את אשקלון 40 אחוזים אין מיגון. נפתח מסלול ירוק לממ"דים, גם אצלנו-

עמוס לוגסי: לא, עד 40 קילומטרים זה-

שמואל בוקסר: לא, מסלול ירוק לבנייה. עד 40 ק"מ המדינה נותנת כרגע רק לעוטף עזה ובגבול הצפון, עד צפת דרך אגב נותנים. יש מסלול ירוק שעכשיו עוד שיפרו אותו גם לא צריך אפילו תיק מידע. למקלטים פרטיים. עכשיו מיגונית בדקנו אספקת מיגונית אני לא מדבר על כסף זה בין 4 ל-6 שבועות היום. תקשיבו, תאמינו לי יש פה הצעות מחיר והכול, פנינו ל-4 חברות, המיגונית זה סדר גודל של 6 עד 8 מטר מרובע, זה יכול להכיל בין 12 ל-16 אנשים בעמידה. עכשיו הבעיה זה לא האזעקה, הבעיה שאם באמת תהיה מלחמה כבדה ויצטרכו לשהות במקלטים, ואנחנו רואים תיגשו למשל לשאול המלך אנשים גרים שם. ב"שומר חומות" גרו הרבה יותר ואם באמת תהיה מלחמה קשה בגבול הצפון ואנשים יצטרכו המיגונית לא נותנת כלום. בשדרות כל 100 מטרים יש מיגונית, זה להולכי הרגל שאין להם זמן, רק לעצור, אבל אנשים מבקשים קחו את רחוב ירושלים שם יש קרוב ל-70 משפחות. אם אנחנו רוצים למגן אותם צריך 35 מיגונית, וגם כן אי אפשר יהיה לחיות שם. אפשר יהיה לרדת ולצאת, זה לא מקום לחיות-

גיל אנוקוב: ראש העיר כרגע הסיכון הביטחוני הוא לא איזה שהיא התקפה לאורך זמן של 24 שעות שצריך לשהות בתוך המקלטים ולכן גם היום הדרישה מהמרחב הציבורי למקלטים. אבל יש כמה וכמה וכתבתי לך בתחילת השבוע רחובות בנס ציונה שיש שם בעיה עם מיגון במרחב הציבורי וגם למען השקט הנפשי של התושבים ברגע שיהיו שם מיגונית או כל פתרון כזה או אחר שאפשר לתת לתושבים א' אנחנו נותנים לתושבים אפשרות נוספות להיות במרחב מוגן שלא קיים בכלל באזורים האלה, אז המיגונית זה פתרון אחד-

עמוס לוגסי: זה נותן מענה-

גיל אנוקוב: שנייה אחת. שנייה ראש העיר, גם אם זה נותן מענה חלקי לתושבים. במקרה דיברנו עם רביב שנייה אחת אני אסיים, במקרה בדיוק לפני הישיבה אני ורביב דיברנו על חברה נוספת שנותנת בפרקי זמן של שבועיים-שלושה, משהו כזה פחות או יותר.

שמואל בוקסר: כמה אנשים נכנסים למיגונית?

רביב ורניק: תלוי, בין 6 ל-9 מטרים.

גיל אנוקוב: מטר מרובע. זה השטח.

שמואל בוקסר: עכשיו תקשיבו. קח את יד אליעזר, רק את רחוב ירושלים. צריך לשים שם מיגוניות?

גיל אנוקוב: לא דיברתי על מיגון האוכלוסייה. יש פה קב"ט והוא ייתן את המלצתו איפה המקומות המתאימים.

שמואל בוקסר: יש לנו גם את ההמלצה שלו-

רביב ורניק: זה סדר גודל של 500 מיגוניות?

שמואל בוקסר: פנו אלינו בשכונת בדר למשל, אם נשים בירושלים מגיע לשכונת בדר? אותו דבר. שפיק מגיע? טייסים הסתדרות איפה שאין מיגון בכלל מגיע? לחבר מגיע? זה כל הסיפור.

גיל אנוקוב: תראה לפעמים אתה צריך לתת לתושבים איזה שהוא מענה-

פנינה זיו: למי מהם? למי אבל? למי תעדיף? את החברים שלך? למי?

עמוס לוגסי: זה לא קשור לתעדיף. תקשיבי-

ירון לוי: הפתרון הרציני היחידי זה הפתרון שמקדם ראש העיר מהיום שהוא נבחר. זה תמ"א 38, זה פינני בינוי-

פנינה זיו: זה משהו אחר-

גיל אנוקוב: יש טילים-

נאור ירושלמי: זה חשוב מאוד אבל זה לא מה שהיום.

שמואל בוקסר: בהיקפים האלה לא יהיו מיגוניות עכשיו גם אין את האפשרות הכלכלית לעשות את זה. כי אם נשים ברוב ירושלים 3-4, לא 35 כמו שצריך, נצטרך לשים גם לבדר, בבן גוריון-

פנינה זיו: זה פופוליסטי-

עמוס לוגסי: זה יותר טוב מכלום.

שמואל בוקסר: זה יותר גרוע-

עמוס לוגסי: אני אומר לך מה יש, לא מה רצוי.

שמואל בוקסר: הביאו מהנדסים מפיקוד העורף-

עמוס לוגסי: אנשים גרים בצריפים, איזה מדרגות?

דפנה קירו כהן: מי שירגיש לא בטוח אנחנו נפתח מרחבים מוגנים-

עמוס לוגסי: הוא הזכיר את בדר, אין להם. זה בסדר.

שמואל בוקסר: בן גוריון 2 הבתים המשותפים-

עמוס לוגסי: לא הם אומרים שירוצו, אין שם כלום. אין איפה ללכת.

*** מדברים ביחד.**

שמואל בוקסר: לאן ילכו? קודם כל שיהיה ברור. ביד אליעזר אם אתם לא יודעים יש 4 מקלטים, 4 מקלטים. למעשה יש 5 כי בגבעת הצבר יש. יש בשאול המלך אחד, באלי כהן אחד, על יד המתנ"ס אחד ובתוך בית הכנסת אחד שהוא פתוח דרך אגב כל הזמן ויש בגבעת הצבר אחד, יש 5 מקלטים, 5 מקלטים שמספיקים. הבעיה היא שהות ארוכה. עכשיו במקרה ויהיה הצורך אנחנו נפתח את כל מבני הציבור בעיר, את כולם, יש לנו 2 גנים במאיר הרמן, הלא במקרה של מלחמה כזאת הגנים לא ילמדו, נפתח את הגנים, יגורו בגן וייכנסו לממ"ד, עוד יותר מזה אם אתם לא יודעים פתחנו 2 בתי ספר, גאולה אין אף מקלט, כל גאולה, פתחנו את חב"ד ופתחנו את רעות, פתחנו אותם, בפעם הקודמת-

פנינה זיו: זה פתרון אמיתי, זה לא מיגונית.

עמוס לוגסי: זאת דעתך אנחנו אומרים את דעתנו למה את שוללת?

רביב ורניק: בהמשך לדברים האלה האם אנחנו ערוכים נשק לזמן חירום זה נשמע נורא אבל התפקיד שלנו להיות ערוכים לזה במקרה של מעל 72 שעות האם אנחנו ערוכים לספק למשל מים ומוצרים חיוניים לאותם חבר'ה שיצטרכו להיות במקלטים האלה? זה נושא חשוב.

ירון לוי: אני חוזר אחורה כמו שאמר ראש העיר, נכון להיום המצב הוא כזה: אנחנו מאפשרים לכל משפחה שרוצה לחיות במקלט ציבורי ואנחנו לא מציעים כרגע גם לא עשירית אחוז מהמקלטים הציבוריים שקיימים. מי שעכשיו רוצה ואני אומר פיקוד העורף שהיום יש אזעקה כולם נכנסים למקום הכי מוגן שיש אנשים שאין להם מקלט כמו בבית של הקב"ט ולא קורה שום דבר ואנחנו עושים את הדברים כמו שצריך. אם אנחנו מדברים באמת על התסריטים האיומים נגיד מתקפה מהצפון ונגיד מצב שיורים עלינו ולא מצב של היום שפעם ביום יש אזעקה אז ההיערכות היא כזאת כמו שראש העיר אמר קודם כל אנחנו פותחים גני ילדים ובתי ספר שזה המון מיגון והמון אפשרויות לאנשים שירצו לשהות.

הדבר הבא חניונים תת קרקעיים שאושרו על ידי פיקוד העורף יש שם מקום למעל 1,000 אנשים שירצו לחיות שם ואם ירצו- ודרך אגב-

פנינה זיו: לשהות לא לחיות.

שמואל בוקסר: לחיות.

ירון לוי: סביר להניח שהוא ילך למשפחה שלו שנמצאת בירושלים או משפחה במקום אחר, מי שירצה לשהות במקום בטוח שלוש תקרות בטון מעליו החניונים האלה זה פתרון נפלא אנחנו נתמוך בזה, יש שם שירותים ואנחנו מתוכננים לזה, את הדברים האלה בדקנו ותיכננו. בזמן חירום כמו שאמרתי כל בעל תפקיד פה יש תפקיד ותאגיד המים יש תפקיד שאם יש הפסקת מים של 72 שעות יודעים לתת מענה ב-72 שעות, ואם זה חשמל אז אנחנו יודעים לתת חשמל או להסתדר עם מה שיש במשך 72 שעות, לכל בעל תפקיד לוגיסטיקה, הנדסה, יש תוכנית מגירה לכל התסריטים הכי נוראיים ולכל התרחישים שפיקוד העורף בזמנו העביר לנו, כך שהדבר הזה אנחנו מתוכננים אליו וכל דבר כזה כרגע מסודר לגמרי.

גיל אנוקוב: אני רוצה כיוון שגם הדברים שראש העיר ציין וגם מה שאתה אומר הוא נכון באופן כללי כי דיברנו פה על איזה שהוא אירוע מתמשך, אירוע קיצון. קח את שכונת בדר שהיא צמוד לבתים משותפים. במצב הנוכחי ובאיומים שיש כרגע על תושבי נס ציונה כל תושבי שכונת בדר יכולים-

שמואל בוקסר: כמה תושבים יש שמה?

גיל אנוקוב: לדעתי 20-30. 50 בסדר? 5 משפחות, אני אומר שהם יכולים למצוא את המחסה בבתיים לידם, לכן שכונת בדר היא לא מקרה טוב אבל אם תיקח את יד אליעזר או רחוב אבנר בן נר לדוגמא שזה רחוב ארוך שכל הבתים זה בתים ישנים.

שמואל בוקסר: אבנר בן נר!?

גיל אנוקוב: סליחה, בטירת שלום-

שמואל בוקסר: כל טירת שלום הישנה אין שום מיגון.

סמדר אהרוני: כל נס ציונה הוותיקה לוקה בחסר.

גיל אנוקוב: בחלק מהמקומות אין מבנים חדשים, קחי את רחוב צה"ל יש פה יחסית לא מעט בתים חדשים לדוגמא את רחוב צה"ל.

רביב ורניק: איפה שיש בית כנסת יש מקלט.

פנינה זיו: נכון. יש 60 ומשהו-

שמואל בוקסר: יש בית כנסת ברחוב אפרים למעלה, פתחנו מולו מקלט של גן חרוב, יש לגבאי שם אורי בלונדר, בן אדם רציני, קיבל את המפתח של הגן. מתפללים ביום שישי אם יהיה משהו הוא פותח ונכנס למקלט. אנחנו נפתח את הכול אם יהיה צורך.

גיל אנוקוב: לכן אני אומר, אנחנו צריכים נקודתי, גם בשביל להרגיע את התושבים.

שמואל בוקסר: אתה יודע קודם כל עד שזה ייקח זה 3-4 שבועות דבר ראשון. דבר שני נביא 10 יגידו לנו למה לא אצלי? למה לא פה? למה לא שם? אני מפזר אחד ביד אליעזר, אחד בטירת שלום, עזוב זה-

פנינה זיו: זה בזבז כספי ציבור וזה לא הוגן.

שמואל בוקסר: זה קוסמטיקה, זה לעג לרש.

עמוס לוגסי: אבל זה יותר טוב מכלום.

סמדר אהרוני: ומה עם השאר? לאן ה-12 יכנסו?

עמוס לוגסי: אז להשאיר אותם ככה בתוך הצריף שלהם זה יותר טוב?

שמואל בוקסר: אבל יש להם מקלט על יד. וחוץ מזה תמיד הכלל אתה יודע היום מותר לנו כינוסים במבנים עד 300 אנשים, הכי מוגן שיש. הכי מוגן שיש. חלק מה-10 מה לעשות? בוא תראה בתים שלמים עם מקלטים, קח את האירוסים, את הבתים הגבוהים, מי מהם יורד למקלט באזעקה? יורדים 2 קומות ונשארים בחדר מדרגות, הרבה יותר קל. לא יורדים למקלט.

עמוס לוגסי: אבל זה בחירה שלהם זה בסדר.

שמואל בוקסר: טוב בואו נעבור לסעיף האחרון.

נאור ירושלמי: יש עוד כמה שאלות. לא לא שנייה. בואו. תגמור אותם.

גיל אנוקוב: אני חושב אנחנו מעבר למיגוניות שאתם לא רואים עין בעין לצערי הרב איתי, אני חושב שאנחנו צריכים לעשות כמה צעדים גם אם סמליים לטובת התושבים. אחד זה לתת חנייה חינום בתקופה הקריטית הזאת, דבר נוסף שעשינו גם בתקופת הקורונה זה ביטול אגרת שילוט לחלק מבעלי העסקים כי חלק מהעסקים כרגע לא עובדים. אני לא יודע מה החלטות ממשלה לגבי ארנונה וכדומה

אבל גם אם זה דברים סמליים לטובת התושבים אני חושב שזה ראוי שנעשה את הצעדים הקטנים האלה.

שמואל בוקסר: אנחנו דנו בזה, עשינו כבר את החישובים. בקורונה נתנו 50 אחוזים הנחה על השילוט לכמה חודשים, תראה הממשלה והכנסת כרגע בתהליכי חיקוק, לדוגמא ארנונה נכון אושר לדחות תשלום ארנונה, בינתיים זה יישובי העוטף כבר אושרו, עכשיו זה שונה לחלוטין ממה שהיה בקורונה, לחלוטין, כי בדקנו את הקורונה הם לא עובדים בכלל, הסעיף הבא של אישור הלוואה זה חלק מהדברים בשביל לפתור את הבעיה. היום אני מקווה ועדת כספים סוף סוף התחילה לעבוד באמת על הבעיות. אני אתן לך דוגמא משרד הפנים סוף סוף פנה אלינו להגיש רשימת דרישות, לא רק אלינו, לכל הרשויות במדינת ישראל, כי אמרו יתנו כסף ויעשו חשבון אחרי זה, כי בינתיים אנחנו מוציאים ים של כסף. אנחנו אירחנו עד עכשיו מעל 1000 חיילים למשל שבאים לפה, משתכנים אצלנו ואוכלים אצלנו ואנחנו עושים את זה בשמחה ומעודדים אותם לבוא. משלמים פה שעות נוספות ים של כסף לעובדים. עובד לא צריך לבוא ולהתנדב לעבוד בלילה 12 שעות בשישי ובשבת. אנחנו קונים ים של אמצעים, הגשנו את הרשימה למשרד הפנים. איך הם פתרו את הבעיה? אמרו תיקחו הלוואה. איזה הלוואה? בנקים לא נותנים הלוואות ולא רוצים ללכת לבנקים. תיקחו הלוואה בתקציב הפיתוח. ניקח מהכסף הזה ונלווה לכיס השני. הבנתם? ככה פתרו לנו את הבעיה. תיקחו תקציב הלא תקציב פיתוח אסור להעביר לשוטף, הם מאשרים לנו לקחת תקציב הלוואה מתקציב הפיתוח, להעביר אותו לשוטף, ואנחנו מתחייבים להחזיר אותו עם ריבית, אז אמרו איזה ריבית? אמרו תבדקו הצעות בבנקים, בבנקים הציעו פריים מינוס חצי לחמש שנים אז אנחנו נחזיר את זה בחמש שנים לתקציב הפיתוח ונשלם להם גם ריבית. אתם יודעים מה? יותר טוב מכלום, כי באמת זה עולה לנו הון.

נאור ירושלמי: כמו הגששים, תשלם לעצמך.

שמואל בוקסר: ניקח ונשלם לעצמנו. מכיס לכיס. אם אין מדינה לי- יש לנו את עצמנו, מה לעשות?

עמוס לוגסי: זה בסדר שנתנו גם את האפשרות הזאת.

שמואל בוקסר: אתה יודע מה? בשביל לא לתת כסף.

רביב ורניק: זה בסדר למי שיש בתקציב הפיתוח.

שמואל בוקסר: וזה הסעיף הבא.

נאור ירושלמי: רק עוד שנייה אחת רק על זה. הדחייה שאנחנו מקבלים בתשלומי ארנונה שתושבים יכולים לקבל גם בדוחות חנייה למשל? כי השעון דופק.

ערן לבב: לא לא, כרגע הדחייה שאפשרי לתת זה לעסקים, לדחות לדצמבר-

נאור ירושלמי: אני שואל שאלה נוספת.

פנינה זיו: מה זה יעזור אם אין כסף כרגע?

נאור ירושלמי: אני שואל שאלה נוספת כי השעון דופק. יש אנשים שהדוחות שלהם מתחילים לעבור תאריכים, בינתיים אנחנו שבועיים בתוך האירוע, ככל שזה יתמשך צריך- כי אולי במילואים, אולי אין להם, אולי לא עובדים, אולי עצמאיים-

שמואל בוקסר: צודק צודק. נבדוק חוקית אם אפשר, הלא אנחנו-

נאור ירושלמי: להכניס את זה לבדיקות החוקיות מול משרד הפנים ברור שצריך לקבל אישור-

שמואל בוקסר: בהחלט. הממונה על המחוז מגיע שבוע הבא ונגיד גם את זה. כי אתם יודעים כל שינוי בחוקי העזר צריך ללכת לממונה, אישור שר הפנים.

נאור ירושלמי: או צריך משהו גורף, הוראת שעה.

שמואל בוקסר: מה שמרכז השלטון המקומי באמת מנסה לעשות הלא מאיפה באה ההלוואה שאנחנו יכולים לקחת מהכיס הזה לכיס הזה? מרכז השלטון המקומי בא לממשלה אמר זה הון עתק. אז יישובי קו גבול וכל זה נותנים להם ומגיע להם עוד הרבה יותר ממה שמקבלים, אבל קחו ישובים כמונו, אומרים נס ציונה עשירה, אז מה? החירום עולה כסף. מצד שני יש לנו עסקים קח את אולמי החתונות באמת-

נאור ירושלמי: העסקים הקטנים בוויצמן-

רביב ורניק: רוב העסקים. חוץ מסופר כולם מפסידיים.

שמואל בוקסר: אתה יודע מה חלק מהם לא ישלמו ארנונה כי הם לא יכולים, בינתיים העיר צריכה לחיות אז אומרים תיקח הלוואה מעצמך, הבנת? אין מה לעשות חלם זה כאן אבל אנחנו צריכים לחיות עם זה ולעשות הכי טוב שאנחנו יכולים. אני לא- תשמע, אם נצטרך יותר נבקש יותר, לא בא לבקש 20, והוא הודיע לנו בזה שהוא נתן את האישור שהוא יבוא לבדוק שזה הלך לחירום. עכשיו מה אנחנו יכולים לשקר מישהו? זה כסף ציבורי אתה מבין גם לא מאמינים לרשויות, אז כמובן שזה יהיה מוסדר ומסודר כמו שצריך, ואמרת למה לא יותר? אתה יודע מה? ביקשנו 4 אנחנו לא מבקשים יותר. אם יהיה צורך נבוא לשולחן הלא אף אחד לא ילך נגד החירום. אנחנו צריכים את זה.

פנינה זיו: הפנו אליו שאלה שכחתי לשאול מערכת החינוך לגבי הגנים הפרטיים...

דפנה קירו כהן: שנייה אפשר שנסיים- יש הצבעה ושולי עוד רגע בורח. אני אקריא את הצעת ההחלטה. לאור מצב המלחמה, בהתאם לחוזר מנכ"ל 2/2020, להוראת שעה של משרד הפנים מה- 15.10.2023, וחוות דעת ודברי הסבר של גזבר העירייה, מאשרים הלוואה לשימוש לצורכי חירום במסגרת התקציב הרגיל בסך 4 מיליון ₪ מכספי קרנות הפיתוח למימון הוצאות החירום של העירייה. תנאי הלוואה מפורטים כאן. לצורך הביצוע מאשרים פתיחת תב"ר בסך 4 מיליון ₪ בשם הלוואה למימון הוצאות מלחמת "חרבות ברזל". מקורות מימון הלוואה עצמית בתנאים הרשומים לעיל. לאור האמור לעיל מאשרים עדכון תקציב העירייה לשנת 2023, פתיחת סעיף ההכנסות מתב"ר בסך 4 מיליון ₪ וסעיפי הוצאות בסך 4 מיליון ₪ בהתאם לסעיפי הוצאה בפועל. סעיפי שכר וסעיפי פעולות.

מי בעד בבקשה? פה אחד.

תודה רבה.

החלטה – סעיף 2 - אישור הלוואה מקרנות הפיתוח למימון הוצאות מלחמת "חרבות ברזל":

א. לאור מצב המלחמה השורר בארץ, בהתאם לחוזר מנכ"ל 2/2020, להוראת שעה של משרד הפנים מיום 15.10.23, ולחוו"ד ודברי ההסבר של גזבר העירייה, מאשרים הלוואה לשימוש לצרכי חירום במסגרת התקציב הרגיל, בסך 4 מיליון ₪, מכספי קרנות הפתוח, למימון הוצאות החירום של העירייה. תנאי הלוואה:

1. הלוואה הינה לתקופה של 5 שנים

2. הריבית בהלוואה הינה ריבית P - 0.5%

3. מועד תחילת החזר הלוואה- ינואר 2024

החזר הלוואה הנ"ל יהיה חלק מתקציב העירייה לשנים 2024 – 2028 ויעמוד על כ- 1 מיליון ₪ לשנה (כולל ריבית לפי 5.75%) כספים אלה יוחזרו לקרנות הפיתוח.

ב. לצורך ביצוע הלוואה נ"ל מאשרים פתיחת תב"ר בסך 4 מיליון ₪ בשם: הלוואה למימון הוצאות מלחמת "חרבות ברזל"- מקורות המימון: הלוואה עצמית בתנאים הרשומים לעיל.

ג. לאור האמור לעיל, מאשרים עדכון תקציב העירייה לשנת 2023 - פתיחת סעיף הכנסות מתב"ר בסך 4 מיליון ₪ וסעיפי הוצאות בסך 4 מיליון ₪ - בהתאם לסעיפי הוצאה בפועל (סעיפי שכר ופעולות).

שולמית מנדלמן כהן: אמרתי שגזבר העירייה יאשר שיש ביכולתה של העירייה לעמוד בהחזרי ההלוואה אלה הנחיות משרד הפנים, לא רעיונות שלי.

ערן לבב: זה כתוב בחוות הדעת שלי, זה יכנס לתקציב 2024, אנחנו נתחיל להחזיר מינואר 2024, זה יכנס לבסיס התקציב-

שמואל בוקסר: למה מינואר 2024? מה כל חודש?

ערן לבב: כל חודש כן.

שמואל בוקסר: בסדר-

פנינה זיו: כמה אתה נותן? כמה תשלומים אתה נותן לנו?

ערן לבב: 5 שנים.

שולמית מנדלמן כהן: מ-2024 עד 2028-

שמואל בוקסר: כן.

דפנה קירו כהן: תודה, זו ההחלטה.

שמואל בוקסר: שאלות?

פנינה זיו: שאלו אותי לגבי גנים פרטיים. אנשים ממשיכים לגבות מהם וזה נופל על משפחות צעירות וזה מקריס.

דפנה קירו כהן: בואי נעשה הפרדה שנייה קודם כל, כל השירותים העירוניים גם הוצאנו הודעה בין אם זה חוגים, צהרונים, אנחנו חלק מהתשלומים נגבו מראש ולכן הודענו שבכל מקרה יעשה קיזוז, פעילות שלא ניתנה על ידי העירייה או הרשות כמובן שלא תיגבה בלי שירות, זה בגדול. לגבי גני פרטיים אני לא מכירה אלמנט של תשלומים, אנחנו גם לא שולטים על תשלומים של גנים פרטיים זה התקשרות בין גורם פרטי לגורם פרטי, זה לא עובר דרך העירייה. אני כן יכולה להגיד לך שהיו מעונות פרטיים במקומות לא ממוגנים שפנו וביקשו עזרה וסיוע למבנה ממוגן ואמרנו שאחרי שנסיים עם המערכת העירונית וככל שנוכל ננסה לסייע בעניין הזה. אז לגבי תשלומים אני לא מכירה אבל אם יש בעיה לפנות בצורה נקודתית וננסה לסייע.

פנינה זיו: זאת אומרת תהיו מספיק פתוחים למשפחות שנורא קשה להם אפילו שהם בגן פרטי לכאורה זה אנשים עשירים זה פשוט מקריס-

דפנה קירו כהן: אני לא יודעת, יש חמ"ל רווחה, יש בעיה קונקרטיית נקודתית לפנות ונגסה לסייע

בסדר?

פנינה זיו: אוקיי.

שמואל בוקסר: עוד שאלות?

מאיה פז שקולניק: אני יכולה להוסיף שאלה? יש גם תושבים שכתבו בתגובות ככה שאלות אם תוכלו להגיב להם אפילו בכתב אחר כך זה יהיה נחמד כי יש פה כל מיני שאלות חשובות שגם הפנו אליי ודבר שני רציתי לשאול אם יש איזה מחשבה על קרן למחשבים לילדים למשפחות מעוטות יכולת בתוך התכנון הזה של מצב המלחמה בשביל להקל על משפחות שיש כמה ילדים וצריכים עוד מחשב.

דפנה קירו כהן: אז אני אגיד בהקשר הזה ביקשנו מבתי הספר והם מנהלים את זה, יש לנו ניידות מצוידות ורבות בבתי הספר, משפחות שמתקשות מול בתי הספר אנחנו מסייעים, אני מזכירה שבסבבים הקודמים של הקורונה כבר חילקנו ונתנו גם לילדי מועדוניות ומשפחות, בתי הספר הם המוקד וככל שיש בעיה נקודתית היא תיפתר אבל בגדול בתי הספר יודעים גם להשאל ציוד כדי לסייע למשפחות שנדרשות לתגבור מחשבים בבית.

שמואל בוקסר: עוד שאלות?

נאור ירושלמי: אני רוצה עוד הערה לא שאלה. באמת ההתגייסות של העירייה והעובדים לא רק בשבת אלא גם מאז השבת מאוד מאוד מרשים ואומרים על החברה האזרחית שהיא הקו הראשון אבל העיריות הן הקו הראשון, החברה האזרחית זה דבר מופלא באמת כי זה כל כך לא מובן מאליו אבל מסתבר שעיריות כל התרגולים כנראה עשו את שלהם גם והסבבים, הזדמן לי בימים האחרונים אני צורפתי יש את מנהלת החטופים והנעדרים הם הקימו צוותי ליווי של משפחות חטופים/נעדרים, צוותי ליווי אזרחיים, יש גם צבאיים, אני צורפתי לצוות כזה, ויצא לי בימים האחרונים לראות 3 עיריות אצלנו אין אבל 3 עיריות די שכנות וגם שם אני חייב להגיד העובדים דרגי העבודה עובדים בצורה מצוינת, לכל משפחה כזאת צמודים צוותים שלא עוזבים אותה של העיריות השונות. לא עוזבים אותם. ומטפלים בהם מכל דבר קטן עד גדול ובאמת זה מאוד מרשים אז כנראה שזה דבר שמשותף לעוד עיריות וזה דבר מאוד מאוד חשוב וראוי לציון. זהו לצערי היו לי 3 משפחות. אחת עברה שלב משלב של נעדר לשלב של חלל, ושתיים אחרות עדיין בטיפול ויכול להיות שיבואו גם עוד אבל זה גם משהו שצריך לעשות.

שמואל בוקסר: ברוך השם אין לנו. יש לנו 7 חללים, 4 נרצחים ו-3 אנשי צבא. אנחנו מלווים את כולם צמוד לחלוטין, ממש.

נאור ירושלמי: צריך לעטוף אותם וגם כמובן להמשיך אחרי השבעה. זו תקופה של החלמה שתהיה ארוכה.

שמואל בוקסר: יש לנו 22 פצועים, יש לנו מעל 760 מילואימניקים היום בצבא.

פנינה זיו: שלושה שלי בצבא, שלושתם. הילד שלי חזר ממיאמי בצו 8. הוא בשומרון, אחד בסייבר והילדה מדריכת ירי, מפרפרים בכל הארץ.

נאור ירושלמי: גם לי יש חייל בצבא עכשיו.

שמואל בוקסר: האמת שהיום זה נוגע בכל משפחה. אין מישהו שלא נגע בו משהו מהעניין הזה, בסיפור הזה. יש בצבא בסדר חלק מהחיים שלנו.

רביב ורניק: שיחזרו בריאים ושלמים כולם אמן.

שמואל בוקסר: נאחל לכולם באמת שכולם יחזרו בשלום.

פנינה זיו: לשלום.

שמואל בוקסר: טוב תודה רבה לכם. דרך אגב כל מי שיושב פה ומתנדב אנחנו נשמח לקבל את כולם. יש פה המון המון של מתנדבים, ים. יושבים במוקד, יושבים אפילו הכנסנו מתנדבים לתרחישי החירום של אזעקות. ממש. יש לנו הצעירים מגויסים, קבלנים אין, ויש כאלה שאנחנו גם לא רוצים לא הזמן להביא אותם לעבודה היום.

פנינה זיו: אולי זה הזמן לגייס עובדים מהעיר ולא מה- לגנים, לסייעות-

דפנה קירו כהן: שני הטרקטוריסטים גייסנו.

שמואל בוקסר: גייסנו. בדרך כלל אתם יודעים האירועים קורים בשישי בלילה או שבת או בחגים, מה לעשות זה-

רביב ורניק: חוק מרפי.

פנינה זיו: איזה מרפי... יודעים שאנחנו-

עמוס לוגסי: זה מתוכנן.

סמדר אהרוני: אני רוצה לומר משהו לכל החברים שלי במועצת העיר. לבוא לכאן להרגיש את אווירת הביטחון והמנהיגות באמת. גם של ראש העיר וגם של דפנה וגם של אפרת, אווירה של לכידות, עבודת

צוות, השיח המשותף והחשיבה על הפרטים הכי קטנים זה פשוט מחמם את הלב ואני חושבת שהניסיון של ראש העיר בנושא הזה במיוחד בא לידי ביטוי בכל נגיעה באמת אני מציעה שתבואו לראות, זה נותן הרגשה נהדרת שהעיר בידיים טובות.

פנינה זיו: רק חבל ששבועיים המועצה לא שותפה, לא כונסה, לא התייעצו איתנו, לי לא היה זמן לנשום-

סמדר אהרוני: פנינה גם איתי לא התייעצו, פשוט שמתו את הווסט ובאתי.

פנינה זיו: אז יופי לך שיש לך וסט. אמיתי. אני חושבת שיש פה 15 אנשים במועצה כולל ראש העיר ודוברות שהיא לדעתי לא יודעת מה קורה אצלנו, רק בסביבה מאוד מסוימת, כלומר היא מתווכת לתושבים מסוג מאוד מסוים וחבל לי מאוד. חבל לי מאוד.

סמדר אהרוני: פנינה אנחנו מנהיגים ואנחנו יכולים לקחת אחריות ולבוא. לא צריכים לקבל הזמנה.

שמואל בוקסר: תודה רבה וכולם מוזמנים להתנדב ולהצטרף, בשמחה נקבל את כולם. יש פה משמרות 24 שעות ביממה כולל שישי שבת, איך אומרים? נכנסו סוף סוף לשגרה אז היה לנו לפני יומיים את האירועים הכבדים בלילה, וזה הוציא אותנו עוד פעם למתווה חירום אמיתי, ועכשיו שגרה ואנחנו לא יודעים מה יוליד יום, לא יודעים מה יוליד יום. ואני באמת מאחל קודם כל לכל הפצועים שיחלימו, 22, ואנחנו מאחלים כולנו לכל החיילים שיחזרו לשלום.

שמואל בוקסר: תודה.

הישיבה ננעלה

חתימת מנכ"לית
עיריית נס ציננה

חתימת ראש העיר
נס ציננה

